

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 af 2. august 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1602/2001 af 3. august 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 20
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1603/2001 af 3. august 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1121/2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer 22
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1604/2001 af 3. august 2001 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjerggracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes 23
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1605/2001 af 3. august 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1420/2001 om begrænsning af gyldighedsperioden for eksportlicenser for visse produkter forarbejdet på basis af korn 24
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/43/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 92/23/EØF om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf** 25

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2001/602/EF:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 26. juli 2001 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Republikken Korea, Malaysia, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia (meddelt under nummer K(2001) 2351)** 47

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1601/2001**af 2. august 2001****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Midlertidige foranstaltninger**

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 230/2001 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål (i det følgende benævnt »stålwirer«) med oprindelse i Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »Tjekkiet«), Rusland, Thailand og Tyrkiet og godtog tilsagn fra visse eksporterende producenter i Tjekkiet og Tyrkiet.
- (2) Der blev ikke indført midlertidige foranstaltninger for importen fra Republikken Korea (i det følgende benævnt »Sydkorea«) og Malaysia, da de dumpingmargener, der konstateredes for disse lande, var ubetydelige (de minimis).

2. Efterfølgende procedure

- (3) Efter offentliggørelsen af de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige foranstaltninger, fremsatte flere interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt.
- (4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser.

- (5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale:
- a) indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af stålwirer med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told
- b) afslutning af proceduren vedrørende importen af stålwirer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia, uden at der indføres foranstaltninger.
- (6) De fik også en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.
- (7) Der blev taget hensyn til mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelse blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse hermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**1. Den pågældende vare**

- (8) I forordningen om midlertidig told er den pågældende vare beskrevet som tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge og andet tilbehør (betegnes af erhvervsgrenen som »stålwirer«).
- (9) Flere interesserede parter gentog deres krav om, at stålwirerne burde opdeles i to grupper: nogle af dem skelnede mellem stålwirer til generelle formål og stålwirer af høj styrke, medens andre skelnede mellem standardstålwirer til generelle formål og stålwirer til specielle formål. Det hævdedes, at de ikke kan betragtes som en og samme vare under hensyn til deres forskellige fysiske og tekniske egenskaber, forskellige produktionsprocesser, manglende indbyrdes udskiftelighed af betydning, særskilte målmarkeder og mangel på betydelig konkurrence.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 34 af 3.2.2001, s. 4.

- (10) Det bør for det første bemærkes, at selv om stålwire fremstilles i et bredt sortiment af forskellige typer med en vis grad af fysiske og tekniske forskelle, har alle de samme grundlæggende fysiske egenskaber (dvs. ståltråde, der udgør en streng, strenge, der er snoet omkring en kerne, der danner tovværket, og selve kernen) og samme grundlæggende tekniske egenskaber (alle har et antal tråde i en streng, et antal strenge i et tov, en bestemt diameter og en bestemt konstruktion). Skønt varer i øverste og nederste del af sortimentet ikke er indbyrdes udskiftelige, er dette tilfældet for varer i nabogrupper. Det konkluderedes derfor, at der findes en vis grad af overlappning og konkurrence mellem stålwire i forskellige grupper. Desuden kan varer i samme gruppe have forskellige anvendelsesformål.
- (11) For det andet skelnes der mellem stålwire til generelle formål og stålwire af høj styrke på grundlag af brugen af stålwirene, dvs. en stålwire, der passer til forskellige anvendelser i modsætning til en stålwire, som kun kan anvendes til specifikke formål. De interesserede parter var imidlertid ikke i stand til at påvise en klar skillelinje mellem disse to grupper. I en sådan differentiering tages der heller ikke hensyn til, at der findes nabogrupper, hvor stålwire til generelle formål er i direkte konkurrence med stålwire til specifikke formål og således er indbyrdes udskiftelige.
- (12) Endelig skelnes der mellem standardwire og specialstålwire under hensyn til, om de fremstilles i henhold til en standard (ISO, DIN, osv.) eller ikke følger en standard («specialstålwire»; sådanne stålwire er somme tider en ændring af standarden), uanset den specifikke brug af stålwirene. De grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber er fælles for begge, uanset om der er tale om standard- eller specialstålwire. Endvidere findes der nabogrupper, hvor en standardstålwire konkurrerer med en specialstålwire, da de kan anvendes til samme formål og således er indbyrdes udskiftelige.
- (13) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 9-13 i forordningen om midlertidig told.

2. Samme vare

- (14) I forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at stålwire, der fremstilledes og solgtes af EF-erhvervsgruppen på fællesskabsmarkedet, var samme vare som stålwire, der eksporteredes til Fællesskabet fra de berørte lande, og stålwire, som fremstilledes og solgtes på hjemmemarkedet i de berørte lande. På samme måde var stålwire, som fremstilledes og solgtes på hjemmemarkedet i Sydkorea samme vare som stålwire med oprindelse i Rusland, som eksporteredes til Fællesskabet.
- (15) Flere interesserede parter fremførte, at stålwire, som solgtes af EF-erhvervsgruppen i Fællesskabet, ikke var samme vare som dem, der importeredes fra de berørte lande. Specielt var stålwire, som importeredes fra de berørte lande, fortrinsvis stålwire til generelle formål, hvorimod de stålwire, som solgtes af EF-erhvervsgruppen, for det meste var stålwire af høj styrke. Proceduren burde derfor begrænses til stålwire til generelle formål,

om overhovedet. Der blev også anmodet om, at projektstålwire blev holdt uden for foranstaltningernes anvendelsesområde, da EF-erhvervsgruppen faktisk er den eneste leverandør på markedet i Fællesskabet.

- (16) I antidumpingprocedurer defineres den pågældende vare og samme vare under henvisning til de grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber og den grundlæggende anvendelse. Når den pågældende vare først er defineret, dvs. den vare, der fremstilles i de berørte lande og eksporteres til Fællesskabet, skal det undersøges, om den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i de berørte lande, og den vare, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgruppen i Fællesskabet, er samme vare som den pågældende vare. I den forbindelse er det ikke relevant, om en bestemt type vare ikke fremstilles i Fællesskabet.
- (17) I særdeleshed med hensyn til projektstålwire, som er udformet efter kundernes krav og fremstilles efter kontrakter indgået på grundlag af udbud, bør det bemærkes, at de også har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber som de andre stålwire. Selv hvis EF-erhvervsgruppen klart har en fordel med hensyn til nær beliggenhed, er eksporterende producenter under alle omstændigheder ikke forhindret i at deltage i udbud.
- (18) Det konkluderedes derfor, at de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og den grundlæggende anvendelse af stålwire, som importeredes fra de berørte lande, og dem, som EF-erhvervsgruppen fremstiller og sælger i Fællesskabet, var en og samme vare.
- (19) På baggrund af ovenstående bekræftes resultaterne i betragtning 14-16 i forordningen om midlertidig told.

C. DUMPING

1. Generel metode

a) Normal værdi

- (20) Flere samarbejdsvillige eksporterende producenter anfægtede den metode, der anvendtes til at fastsætte de beløb for fortjeneste, der blev lagt til fremstillingsomkostningerne og til salgs- og administrationsomkostningerne og andre generalomkostninger (SA&G-omkostninger), med henblik på fastsættelse af beregnede normale værdier. Kommissionen pustede fortjenstmargenen for de samarbejdsvillige russiske og thailandske eksporterende producenter urimeligt op ved udelukkende at fastsætte den samlede nettofortjeneste på grundlag af salget i normal handel og ikke på grundlag af den samlede omsætning af hele hjemmemarkedssalget af den pågældende vare. For den tjekkiske samarbejdsvillige eksporterende producent burde Kommissionen have holdt hjemmemarkedssalget af stålwirer typer udenfor, når det udgjorde under 5 % af eksportmængden af samme type til Fællesskabet. Da der almindeligvis ikke tages hensyn til priserne på et sådant salg ved fastsættelsen af den normale værdi, fordi det ikke er repræsentativt, burde der heller ikke tages hensyn til det ved fastsættelsen af fortjenstmargenen.

(21) I henhold til hovedet i artikel 2, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) fastsættes beløbet for fortjeneste på grundlag af oplysningerne vedrørende produktion og salg i normal handel af samme vare på hjemmemarkedet i eksportlandet, hvis sådanne oplysninger er til rådighed. Der er følgelig ingen grund til at fastsætte en rimelig fortjenstmargen på grundlag af et sæt oplysninger, der også omfatter salg, som ikke kan medtages, fordi det foregår uden for normal handel. Heraf følger også, at det er rigtigt at fastslå, at hele salget er foregået i normal handel, når først det er blevet fastlagt, at hjemmemarkedssalget af samme vare er repræsentativt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Yderligere er den fortjeneste, der anvendes til beregningen af den normale værdi, fastlagt på virksomhedsniveau og for samme vare. Hjemmemarkedssalget i normal handel af en bestemt model kan give usikre resultater, når varen ikke er blevet solgt i repræsentative mængder i forhold til den eksporterede mængde. Der ses således bort fra priserne på sådant salg, fordi det ikke er repræsentativt, når den normale værdi skal fastsættes for en sammenlignelig eksporteret model. Virkningerne af potentielt ikke-repræsentative oplysninger neutraliseres, når hjemmemarkedssalget af alle modeller bliver sammenfattet på virksomhedsniveau, forudsat at det samlede salg på hjemmemarkedet i normal handel oversteg 5 % af eksporten til Fællesskabet.

(22) Den samarbejdsvillige thailandske eksporterende producent satte også spørgsmålstegn ved, om den fortjenstmargen, der fremkom ved anvendelse af ovennævnte metode, var rimelig. Den fastsatte fortjenstmargen fremkom ved direkte anvendelse af den relevante metode på de oplysninger, som den samarbejdsvillige eksporterende producent forelagde.

(23) Disse krav blev derfor afvist.

(24) På baggrund af ovenstående bekræftes resultaterne i betragtning 18-25 og 68-70 i forordningen om midlertidig told.

b) Eksportpris og sammenligning

(25) I mangel af nye oplysninger om den generelle metode for fastsættelse af eksportprisen og sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 26-28 i forordningen om midlertidig told.

c) Dumpingmargener for de undersøgte selskaber

(26) Den generelle metode for fastsættelse af dumpingmargenerne for de undersøgte selskaber som beskrevet i betragtning 29 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

(27) I tilfælde, hvor en eksporterende producent eksporterede mere end en varetype til Fællesskabet, blev den endelige vejede samlede dumpingmargen fastsat ved beregning af den dumping, der konstateredes for hver type, uden nulstilling af negative forskelle mellem den normale

værdi og den eksportpris, der konstateredes for de enkelte typer.

d) Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber

(28) I mangel af nye oplysninger om den generelle metode for fastsættelse af restdumpingmargener bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 30-34 i forordningen om midlertidig told.

2. Tjekkiet

(29) I mangel af nye oplysninger om en tjekkisk eksporterende producents manglende samarbejdsvilje bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told.

a) Normal værdi

(30) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger indsendte ŽDB a.s. en yderligere forklaring på, hvordan SA&G-omkostningerne var fordelt. SA&G-omkostningerne blev revideret ved, at der blev foretaget fradrag for artikler, som det til Kommissionens tilfredshed var blevet påvist ikke havde nogen forbindelse med produktionen og salget af den pågældende vare.

b) Eksportpris

(31) ŽDB a.s. hævdede, at eksporten til Fællesskabet via selskabets forbundne eksportør ikke burde tages i betragtning ved fastsættelsen af selskabets eksportpris. Dette var baseret på påstanden om, at den pågældende eksportør ikke længere ville eksportere stålwirer til Fællesskabet, da ŽDB a.s. havde afviklet en af sine fabrikker i september 2000 (efter udløbet af undersøgelsesperioden), der fremstillede de fleste af de stålwirer, som den forbundne eksportør solgte i undersøgelsesperioden.

(32) Argumentet kunne ikke godtages. Det er undtagelsesvis muligt at tage hensyn til udviklingen efter undersøgelsen, forudsat at det helt tydeligt fremgår, at det vil være upassende at indføre en antidumpingtold baseret på undersøgelsesperioden. En sådan udvikling kan kun anvendes, hvis virkningerne er tydelige, uomtvistelige, vedvarende, ikke åbne for manipulation og ikke stammer fra en bevidst handling fra interesserede parter side. Det forhold, at en af fabrikkerne er blevet lukket, forhindrer ikke den forbundne eksportør i at sælge stålwirer fremstillet på ŽDB a.s.'s anden fabrik. I undersøgelsesperioden solgte den pågældende forbundne eksportør også lejlighedsvis stålwirer fremstillet på den anden fabrik. Det konkluderedes derfor, at betingelserne ikke var opfyldt til, at det var muligt at tage hensyn til påstanden om, at den forbundne eksportør var ophørt med at eksportere, i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen for ŽDB a.s.

(33) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 38 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(34) ŽDB a.s. anfægtede justeringen på 5 % for den nominelle provision, der blev trukket fra den forbundne eksportørers priser til uafhængige kunder i Fællesskabet, da dette ikke vedrørte en faktisk provisionsbetaling. Selskabet hævdede yderligere, at den forbundne eksportør burde behandles som dets eksportsalgsafdeling. Da begge selskaber er forbundne, og de danner én økonomisk enhed, var det ikke berettiget med fradrag for en nominel provision.

(35) Det blev ved undersøgelsen fastslået, at den forbundne eksportør ikke erstatter ŽDB a.s.'s eksportafdeling. Den pågældende afdeling udfører selv eksport, uden at den forbundne eksportør er involveret. En rimelig sammenligning mellem priser af fabrik kræver fradrag for de priser, som den forbundne eksportør anvender over for uafhængige kunder i Fællesskabet, baseret på en teoretisk nominel provision svarende til den forbundne eksportørers ekstrarolle som forhandler, der kan betragtes som samme rolle som en forhandler, der handler på provisionsbasis. Justeringen på 5 % blev derfor opretholdt.

(36) ŽDB a.s. krævede justering af de beregnede normale værdier for omkostninger til emballering, eftersom disse omkostninger indgik i SA&G-omkostningerne, og der var blevet foretaget en justering af eksportprisen for omkostningerne til tromler. Kommissionen fastslog, at de påståede forskelle i de emballageomkostninger, der var inkluderet i eksportprisen, og den normale værdi af fabrik, ikke fandtes. De angivne beløb for transport-, forsikrings- og emballeringsomkostninger i SA&G-omkostningerne omfattede ikke omkostninger til emballering, idet de var lig med de beløb, der blev krævet som justering for indenlandsk fragt og forsikring alene. Selv hvis det blev antaget, at ŽDB a.s. havde undladt at opdele transport-, forsikrings- og emballeringsomkostninger i kravet om justering af den normale værdi, var kravet ikke berettiget, da der var foretaget en justering for det opgivne beløb for indenlandsk fragt og forsikring. Kravet blev derfor afvist.

(37) Justeringen for transportomkostninger i forbindelse med en transaktion blev undersøgt med henblik på anvendelse af de faktiske omkostninger, da omkostningerne var blevet beregnet på grundlag af et skøn på det foreløbige stadium i mangel af andre oplysninger.

(38) Derfor bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 39 og 40 i forordningen om midlertidig told, undtagen hvor de er korrigeret som beskrevet ovenfor.

d) *Dumpingmargen*

(39) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt varetype sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(40) Efter revision af beregningerne fastsattes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:
— ŽDB a.s.: 30,7 %.

(41) I mangel af nye oplysninger bekræftes metoden for fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 47,1 %.

3. Sydkorea

a) *Normal værdi*

(42) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 45-49 i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris*

(43) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 50 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(44) I mangel af nye oplysninger om metoden for sammenligning bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 51-54 i forordningen om midlertidig told.

d) *Dumpingmargen*

(45) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(46) Efter revision af beregningerne fastsættes de endelige dumpingmargener til følgende, udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:
— Kiswire Ltd: 0 %
— Chung Woo Rope Co: 0 %
— DSR Wire Corp.: 0 %.

(47) I betragtning 57 i forordningen om midlertidig told blev det fastslået, at det sammenlignet med data fra Eurostat lod til, at de tre samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for hele den sydkoreanske eksport til Fællesskabet af den pågældende vare. Klageren hævdede, at sydkoreanske producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og krævede

derfor, at der skulle indføres en resttold. Kommissionen kunne senere bekræfte, at mindst en ikke-samarbejdsvillig producent rent faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

- (48) Selv om samarbejdsniveauet var højt, konstateredes det, at en producent med vilje havde undladt at samarbejde, og restdumpingmargenen blev derfor fastsat som den højeste fastsatte dumpingmargen for samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentative transaktioner.
- (49) Endelig blev der også igen beregnet en vejet gennemsnitlig dumpingmargen for Sydkorea. Med henblik herpå blev ikke-samarbejdsvillige eksportørers andel af eksporten til Fællesskabet fastsat i henhold til artikel 18 i grundforordningen. Der anvendtes data fra en tidligere procedure om samme vare. Det resulterede i en dumpingmargen for Sydkorea på under 2 % af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet. I henhold til artikel 9, stk. 3, i grundforordningen bør undersøgelsen vedrørende Sydkorea derfor afsluttes.

4. Malaysia

a) Normal værdi

- (50) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 59 og 60 i forordningen om midlertidig told.

b) Eksportpris

- (51) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 61 i forordningen om midlertidig told.

c) Sammenligning

- (52) I mangel af nye oplysninger om metoden for sammenligning bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 62 og 63 i forordningen om midlertidig told.

d) Dumpingmargen

- (53) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.
- (54) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Kiswire Sdn. Bhd.: 0 %.

- (55) Klageren hævdede, at malaysiske producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, kunne have eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Da der ikke blev fremlagt beviser til støtte for påstanden, kunne Kommissionen ikke bekræfte, at ikke-samarbejdsvillige producenter faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

- (56) De foreløbige resultater i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told bekræftes således. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i grundforordningen bør undersøgelsen vedrørende Malaysia derfor afsluttes.

5. Thailand

a) Normal værdi

- (57) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 68 og 70 i forordningen om midlertidig told.

b) Eksportpris

- (58) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede, at Kommissionen burde have anvendt data om fortjenstmargener, som er opnået af selskabets forbundne importører, da den skulle beregne eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Producenten fremførte, at de forbundne importører også handlede som ikke-forbundne importører ved import af samme vare med oprindelse i tredjelande, og at fortjenstmargenerne i sådan handel burde anvendes.

- (59) I henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen skal der imidlertid anvendes en rimelig fortjenstmargen til beregningen af eksportprisen. Det må bemærkes, at en af de pågældende forbundne importører ikke har nogen fortjeneste overhovedet, og at fortjenesten for den anden forbundne importør kun er 0,8 % af omsætningen. Sådanne fortjenstmargener kunne ikke anses for at være rimelige, navnlig i sammenligning med den fortjenstmargen, som samarbejdsvillige ikke-forbundne importører opnåede i en tidligere undersøgelse vedrørende samme vare.

- (60) Det er desuden tvivlsomt, om fortjenstmargenen for en forbunden importør i dennes angivelige rolle som ikke-forbundet importør kan anses for at være pålidelig, da den efter al sandsynlighed vil være påvirket af salg til overførselspriser mellem forbundne parter.

- (61) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

- (62) Den samarbejdsvillige producent hævdede, at den metode, som Kommissionen anvendte til justering af den normale værdi for typer, som den eksporterende producent havde foreslået som tilsvarende for at bringe dem på et sammenligneligt niveau med eksportprisen, ikke er korrekt, da den ud over forskellen i fremstillingsomkostninger omfatter et beløb for SA&G-omkostninger og for fortjeneste, som ikke burde være taget med.
- (63) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen svarer beløbet for justeringen af forskelle i »fysiske egenskaber« til et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi. Følgelig kan et rimeligt skøn ikke begrænses til forskelle i fremstillingsomkostninger, men må også omfatte et rimeligt beløb for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt for fortjeneste.
- (64) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 72 og 73 i forordningen om midlertidig told.

d) *Dumpingmargen*

- (65) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.
- (66) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:
— Usha Siam Steel Industries Public Company Limited:
28,9 %.
- (67) I mangel af nye oplysninger om den metode, der anvendtes til fastsættelse af restdumpingmargenen, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, og på dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 42,8 %.

6. Tyrkiet

a) *Normal værdi og eksportpris*

- (68) I mangel af nye oplysninger om den normale værdi og eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 78-80 i forordningen om midlertidig told.

b) *Sammenligning*

- (69) Der blev fremlagt nye beviser med hensyn til den justering af den normale værdi, som en eksporterende producent krævede for en skat på 3 % betalt på importerede råmaterialer, der var indkøbt på udskudte betalingsvilkår, da denne skat ikke ville blive opkrævet for råmaterialer, der skal anvendes i fremstillingen af stålwirer, som senere eksporteres. Det blev til Kommissionens tilfredshed påvist, at skatten på 3 % blev betalt i de råmaterialer, som indgik i stålwirer, der solgtes på hjemmemarkedet, medens den ikke blev opkrævet i forbindelse

med de råmaterialer, der indgik i stålwirer, når de eksporteredes til Fællesskabet. Kravet blev derfor godtaget.

- (70) En eksporterende producent gentog sin anmodning om justering af den normale værdi for forskelle i handelsled, fordi hele eksporten til Fællesskabet fandt sted til detailhandlere, hvorimod varerne på hjemmemarkedet solgtes til både detailhandlere og endelige brugere. Nye forklaringer og beviser blev fremlagt i et forsøg på at fastslå, at denne eksporterende producent varetog forskellige funktioner i forbindelse med disse to distributionskanaler. Oplysningerne blev forelagt på et meget fremskredent stadium af undersøgelsen og var aldrig blevet nævnt før, selv om der var blevet stillet spørgsmål om forskelle i funktioner i forbindelse med endelige brugere og detailhandlere på hjemmemarkedet efter en gennemgang af besvarelsen af spørgeskemaet og igen under kontrolbesøget. I besvarelsen af spørgeskemaet, svaret på anmodningen om yderligere oplysninger og de forklaringer, der blev modtaget på stedet, blev prisforskellen udelukkende begrundet med, at detailhandlerne skulle videresælge varen og således ikke var i stand til at godtage priser på brugerniveau. Kommissionen efterprøvede igen, om der var en betydelig prisforskel ved at sammenligne de priser, der anvendtes over for endelige brugere og detailhandlere for samme type stålwirer og i samme måned på grund af den høje inflation i Tyrkiet i undersøgelsesperioden. Sammenligningen viste store prissvingninger inden for samme kategori af kunder på hjemmemarkedet, og det var ikke muligt at fastslå, at priserne til endelige brugere var betydeligt højere. Under disse omstændigheder afvises kravet, og de foreløbige resultater i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told bekræftes.
- (71) De foreløbige resultater i betragtning 81 og 83-88 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor, undtagen hvor de er blevet korrigeret som beskrevet ovenfor.

c) *Dumpingmargen*

- (72) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.
- (73) Efter revision af beregningerne fastsættes de endelige dumpingmargener til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:
— Celik Halat ve Tel Sanayii A.S.: 55,2 %
— Has Celik ve Halat San Tic A.S.: 17,8 %.
- (74) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes metoden for fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 91 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag blev den endelige restdumpingmargen fastsat på samme niveau som den højeste margin, der fastsattes for samarbejdsvillige selskaber, nemlig 55,2 %.

7. Rusland

a) *Generelle aspekter*

i) Analyse af markedsøkonomisk status

(75) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes afgørelsen om, at en russisk eksporterende producent blev anset for ikke at udvise samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte de samarbejdsvillige eksporterende producenter bemærkninger til afgørelsen om markedsøkonomisk status, idet de navnlig gentog bemærkninger, der allerede var fremsat tidligere efter offentliggørelsen af forslaget til afgørelse i forbindelse med anmodningerne om markedsøkonomisk status, som blev besvaret samtidig med at de foreløbige resultater blev offentliggjort. Det bør bemærkes, at da JSC ChSPZ allerede havde haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af forslaget til afgørelse om markedsøkonomisk status, og da disse bemærkninger ikke indeholdt nye kendsgerninger eller betragtninger, som underkendte Kommissionens resultater, vil afgørelsen om markedsøkonomisk status fortsat være gældende under hele undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. Under alle omstændigheder ville de indsigelser, der blev gjort efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, heller ikke kunne have påvirket afgørelsen om markedsøkonomisk status.

(76) Den samarbejdsvillige eksporterende producent fremførte tre væsentlige grunde til at anfægte, at selskabets anmodning om markedsøkonomisk status var blevet afvist: Selskabet hævdede, at i) dets lovmæssige forventninger, dets ret til forsvar og princippet om sund administration var blevet misligholdt, da fristen på tre måneder for afgørelsen af status ikke var blevet overholdt, ii) anmodningen om en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet vedrørende dumping (inklusive relevante data for fastsættelsen af den normale værdi) lagde en ekstra arbejdsbyrde på selskabet og iii) afgørelsen om markedsøkonomisk status var baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen og en ukorrekt fortolkning eller analyse af ansøgerens faktiske situation. Navnlig udgjorde omkostninger, der var blevet identificeret som omkostninger, der ikke afspejlede markedsværdier i særlig grad, ikke større input i selskabets øjne; selskabet havde et klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter (nemlig forskrifter udarbejdet i henhold til russisk lovgivning); dets regnskabsforskrifter var i overensstemmelse med passende kontrollerede internationale regnskabsstandarder, og eksisterende forskelle mellem russiske og internationale regnskabsstandarder burde snarere føre til en justering eller en afstemning end til en afvisning af kravet om markedsøkonomisk status; betalinger via gældskompensation i undersøgelsesperioden havde blot været undtagelsesvis handlinger, som var blevet foretaget i overensstemmelse med reale markedsværdier, vedrørte små omkostningsfaktorer, som ikke havde tilknytning til den pågældende vare, og kunne ikke betegnes som bytte-/modhandel eller kompensationshandel.

(77) Det bestrides ikke, at Kommissionen ikke var i stand til at afslutte sin afgørelse om markedsøkonomisk status inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, men den gav selskabet meddelelse om resultaterne, så snart den kunne det i overensstemmelse med principperne for sund administration. Selskabets ret til at forsvare sig og dets forventninger om, at det ville være i stand til at fremsætte bemærkninger til forslaget og indgive relevante oplysninger med henblik på afgørelsen, var på ingen måde skadet, da det var blevet opfordret til at fremsætte sine synspunkter og modargumenter til den foreslåede afgørelse om markedsøkonomisk status og fik en rimelig frist dertil. Det var også blevet opfordret til at fremsætte bemærkninger til valget af et analogt land. Som nævnt ovenfor indeholdt de bemærkninger, der blev modtaget som svar på offentliggørelsen af afgørelsen om markedsøkonomisk status, ikke nye kendsgerninger eller betragtninger, som kunne underkende Kommissionens resultater.

(78) Det blev anset for at være ønskeligt at anmode om en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet for at sætte Kommissionen i stand til at fastsætte den normale værdi på grundlag af de oplysninger, som selskabet indgav, i det tilfælde at en markedsøkonomisk status var berettiget. Med hensyn til arbejdsbyrden i forbindelse med besvarelsen af spørgeskemaet burde nogle af de nødvendige oplysninger til besvarelsen også have været med i formularen angående markedsøkonomisk status. Under alle omstændigheder blev der taget behørigt hensyn til de særlige omstændigheder for selskabet, der to gange fik den oprindelige frist forlænget med en uge.

(79) I modsætning til selskabets redegørelser fremgik det faktisk af kontrolbesøget på stedet og de forklaringer, selskabet indgav, at omkostningerne ikke afspejlede markedsværdier i særlig grad for flere betydningsfulde inputs. Det er vigtigt at bemærke, at selskabet havde mere end et sæt regnskaber. Det forelagde i) regnskaber i USD udarbejdet i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, men ikke kontrolleret, og ii) regnskaber kontrolleret i overensstemmelse med russiske standarder, som afveg fra godkendte internationale regnskabsstandarder. Selv om det var blevet anmodet om det flere gange, indsendte selskabet ikke nogen forklaring på, hvordan man kunne forene de afvigelser, der konstateredes mellem disse forskellige sæt regnskaber, og undlod således at bevise, at der fandtes ét sæt regnskabsforskrifter. Desuden blev der ikke forelagt beviser for, at regnskaberne var blevet passende kontrolleret i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder. I 1998-regnskaberne i USD blev det nævnt, at der fandtes adskillige »tresidige« transaktioner. Selskabet var ikke i stand til at forelægge sådanne regnskaber for 1999, således at det ville være muligt at fastslå, om denne praksis var ophørt i undersøgelsesperioden, og for en betydelig mængde transaktioner (afgifter for arealanvendelse i 1999, vand, dvs. generalomkostninger, som vedrører alle varer) konstaterede Kommissionen, at et andet selskab delvis havde foretaget betalingerne, eller at de var blevet ordnet indbyrdes, en praksis som selskabet selv indrømmede eksisterede.

- ii) Valg af analogt land
- (80) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told satte klageren spørgsmålstegn ved valget af Sydkorea som analogt land i stedet for Tjekkiet. I indledningsmeddelelsen var det blevet overvejet at anvende sidstnævnte land (sammen med Brasilien) som et passende land med markedsøkonomi. Klageren hævdede, at valget af Sydkorea var til fordel for russiske eksporterende producenter som påvist i forskellen i foreløbige dumpingmargener mellem Rusland og Tjekkiet. Det forhold, at de tjekkiske og russiske producenters kataloger indeholder samme udvalg af stålwirer til salg på hjemmemarkedet og til eksport, ville også underkende ræsonnementet i betragtning 99 i forordningen om midlertidig told for ikke at vælge Tjekkiet.
- (81) Alle interesserede parter fik rettidigt i løbet af undersøgelsen meddelelse om grunden til, at det var hensigten at vælge Sydkorea som et passende tredjeland med markedsøkonomi. Der blev kun modtaget bemærkninger fra de berørte eksporterende producenter, som var enige i valget. Da der ikke blev gjort indsigelse, blev Sydkorea valgt som et passende analogt land. Det forhold, at de tjekkiske og russiske producenters kataloger indeholdt samme typer stålwirer, er ganske irrelevant i denne sag, da der kun var en lille overlapning mellem de typer stålwirer, som de russiske eksporterende producenter eksportererede til Fællesskabet, og de typer stålwirer, som den tjekkiske samarbejdsvillige eksporterende producent solgte på sit hjemmemarked i undersøgelsesperioden. Der blev ikke fremført andre argumenter, som kunne sætte spørgsmålstegn ved, om Sydkorea var et velegnet valg som analogt land.
- (82) Under disse omstændigheder blev beslutningen om at anvende Sydkorea som et passende land med markedsøkonomi opretholdt.
- iii) Individuel behandling
- (83) I mangel af nye oplysninger om individuel behandling bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 101-105 i forordningen om midlertidig told.
- b) Normal værdi
- (84) Den samarbejdsvillige eksporterende producent fremførte, at selskabets dumpingmargen var blevet pustet uberettiget op, fordi der blev anvendt beregnede normale værdier. Selskabet foreslog at udvide anvendelsen af salgspriser på hjemmemarkedet, ved at der blev lempet ved nogle af de egenskaber, som var blevet anvendt til at definere de forskellige modeller og typer af stålwirer og på denne måde øge antallet af typer, der solgtes på det sydkoreanske marked, og som det er muligt at sammenligne med de typer, selskabet havde eksporteret til Fællesskabet.
- (85) Ifølge artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen fastsættes den normale værdi ved indførsel fra lande som Rusland på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, medmindre en eksporterende producent opfylder kriterierne i litra c) i samme bestemmelse. Det var derfor ikke muligt at imødekomme anmodningen.
- (86) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 106 i forordningen om midlertidig told.
- c) Eksportpris
- (87) I mangel af nye oplysninger om eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told.
- d) Sammenligning
- (88) Den samarbejdsvillige eksporterende producent anfægtede, at omkostningerne i et analogt land anvendtes til fastsættelsen af justeringerne af eksportpriserne med hensyn til transportomkostninger og tilknyttede omkostninger (håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger). Selskabet fremførte, at dets egne omkostninger burde anvendes, da de betales til uafhængige speditører og forsikrere og derfor følger markedspriserne. En sådan fremgangsmåde ville også være i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som Kommissionen anvendte med hensyn til justeringer for provision, emballerings- og kreditomkostninger. Alternativt anmodede den samarbejdsvillige eksporterende producent om en kontrol af justeringen for transportomkostninger, da selskabet fandt den urimelig.
- (89) Anmodningen om, at justeringen blev baseret på den russiske eksporterende producents transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger kunne ikke imødekommes. Denne producent blev ikke indrømmet markedsøkonomisk behandling. Desuden blev der ikke fremlagt beviser for, at disse omkostninger afspejlede markedssignalerne. Justeringen for transportomkostninger blev baseret på oplysninger, der var indhentet og efterprøvet i det analoge land. Resultatet blev som ønsket kontrolleret igen og bekræftet.
- (90) Efter ovenstående krav og på baggrund af konklusionerne i foregående stykke undersøgte Kommissionen på ny sin fremgangsmåde med hensyn til emballeringsomkostninger og foretog justeringen på grundlag af oplysninger fra producenten i det analoge land.
- (91) Justeringerne af eksportpriserne for kreditomkostninger og provisioner blev ikke ændret, da det ikke-markedsøkonomiske miljø sandsynligvis ikke havde forvredet dem.
- (92) De foreløbige resultater i betragtning 108 og 109 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor, undtagen hvor de er blevet korrigeret som beskrevet ovenfor.
- e) Dumpingmargen
- (93) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.
- (94) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:
— Cherepovetsky Staleprokatny Zavod: 36,1 %.

- (95) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes metoden til fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 112 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 50,7 %.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (96) I mangel af nye oplysninger om erhvervsgrenen i Fællesskabet bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 114-120 i forordningen om midlertidig told.

E. SKADE

1. Indhentning af oplysninger om skade

- (97) Flere interesserede parter var ikke enige i den metode, som Kommissionen anvendte med at anmode om oplysninger fra hele EF-erhvervsgrenen om den pågældende vare med hensyn til produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salg, lagerbeholdninger og beskæftigelse og basere analysen af de resterende skadesindikatorer på en stikprøve af selskaber fra EF-erhvervsgrenen. De hævdede, at metoden ikke var tilstrækkelig til at opfylde Kommissionens forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 5, i grundforordningen.
- (98) For at nå frem til sine foreløbige resultater foretog Kommissionen en evaluering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, som har indflydelse på erhvervsgrenens situation i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen, og anvendte metoden med stikprøver som beskrevet i artikel 17 i grundforordningen. Det var nødvendigt med stikprøver i betragtning af antallet af klagende/støttende EF-producenter og behovet for at begrænse undersøgelsen til et antal parter, som det med rimelighed var muligt at undersøge inden for den tid, der var til rådighed (en stikprøve af fem selskaber), hvilket er helt foreneligt med bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen. Ingen interesserede parter anfægtede den udvalgte stikprøve eller dens repræsentativitet.
- (99) På baggrund af ovenstående bekræftes metoden i betragtning 123-125 i forordningen om midlertidig told.

2. Åbenbart forbrug i Fællesskabet

- (100) En interesseret part anfægtede redegørelsen i betragtning 128 om, at faldet i det åbenbare forbrug i 1999 kunne forklares med salg af lagerbeholdninger, som importører og forhandlere havde opbygget i 1998. Den pågældende hævdede, at grunden til faldet i det åbenbare forbrug var de beslutninger, som skibs- og fiskerisektorerne i Fællesskabet havde taget om at købe stålwirer i tredjelande uden toldbehandling i Fællesskabet, og at et vist antal importører havde besluttet at øge salget af stålwirer til off-shore olieplatforme uden for Fællesskabet for at

undgå virkningerne af indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

- (101) For det første er det vigtigt at notere, at der ikke blev fremlagt beviser til støtte for denne påstand.
- (102) For det andet må det nævnes, at det åbenbare forbrug, dvs. EF-producenternes salgsmængde og importmængden til Fællesskabet af varer med oprindelse i tredjelande, ikke nødvendigvis afspejler de berørte brugeres reelle forbrug.
- (103) Endelig er det ikke sandsynligt, at fiskeri- og skibssektoren skulle træffe beslutning om køb af stålwirer efter deres ruter i betragtning af, at stålwirer udgør en lille procent af brugernes samlede omkostninger som konstateret i forbindelse med den tidligere undersøgelse.
- (104) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 126-128 i forordningen om midlertidig told.

3. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (105) I mangel af nye oplysninger om den kumulative vurdering af virkningerne af den pågældende import bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 129-132 i forordningen om midlertidig told.

4. Import fra de pågældende lande

a) Dumpingimportens størrelse og markedsandel

- (106) Den thailandske eksporterende producent fremførte, at selskabets eksport til Fællesskabet var ganske ubetydelig i hele den undersøgte periode.
- (107) Importen af stålwirer med oprindelse i Thailand udgjorde 1,5 % i 1999 og 2 % i undersøgelsesperioden og var derfor ikke ubetydelig i henhold til artikel 9, stk. 3, i grundforordningen. Den udgjorde endvidere 4,6 % af Fællesskabets import af den pågældende vare med oprindelse i tredjelande i 1999 og 6,5 % i undersøgelsesperioden og lå således over den tærskel på 3 %, der er fastlagt i WTO-aftalen vedrørende dumping.
- (108) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 133 og 134 i forordningen om midlertidig told.

b) Dumpingimportens priser

i) Prisudvikling

- (109) I mangel af nye oplysninger om prisudviklingen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 135 i forordningen om midlertidig told.

- ii) Prisunderbud
- (110) En interesseret part erklærede, at den dobbelte valutaomregning som Kommissionen foretog — fra fakturaens valuta til eksportlandets valuta og så til euro — var i strid med artikel 2.4.1 i WTO-aftalen vedrørende dumping.
- (111) Det bør noteres, at artikel 2.4.1 i WTO-aftalen vedrørende dumping ikke er relevant i forbindelse med beregningen af prisunderbud, men kun i forbindelse med konstatering af dumping. For at undgå enhver unøjagtighed som følge af to valutaomregninger blev beregningerne for alle eksporterende producenter imidlertid revideret som ønsket. Cif-værdierne i den valuta, som de eksporterende producenter havde anvendt, blev omregnet direkte til euro efter de relevante kurser.
- (112) En tyrkisk eksporterende producent fremførte, at justeringen for handelsled var baseret på et u hensigtsmæssigt valg af importør, fordi sidstnævnte hverken var en kunde af den eksporterende producent eller importør af stålwirer fra Tyrkiet. Selskabet hævdede, at justeringsniveauet var for lavt. Til støtte for denne påstand fremviste den eksporterende producent en prøve på salgsfakturaerne for visse typer stålwirer til en uafhængig importør i Fællesskabet og dennes salgsfakturaer til kunder i Fællesskabet. På et senere stadium blev den ikke-forbundne importørs regnskabsopgørelser også fremlagt til støtte for påstanden. Den margin, der fremkom, og som afspejlede den globale forskel mellem køb og videresalg, var højere end den margin, som Kommissionen anvendte på det foreløbige stadium.
- (113) Det bør først bemærkes, at i mangel af dokumenterede oplysninger fra den eneste samarbejdsvillige ikke-forbundne importør blev de eksporterende producenters priser justeret for forskelle i handelsled på grundlag af de foreliggende oplysninger, dvs. oplysninger indgivet af en importørsammenslutning i Fællesskabet og dokumenteret ved beviser fremlagt af en af dens medlemmer. Det er vigtigt at bemærke, at Kommissionen allerede fra undersøgelsens start kontaktede den ikke-forbundne importør, som den tyrkiske eksporterende producent foreslog, men at den pågældende hverken besvarede spørgeskemaet eller indgav andre oplysninger. Importørsammenslutningen fik meddelelse om justeringen og gjorde ikke indsigelse. I justeringen blev der endvidere taget hensyn til alle relevante omkostninger, som afholdtes af ikke-forbundne importører mellem import og salg af fabrik, og den afspejlede således ikke den globale margin mellem køb og videresalg som påstået af den tyrkiske eksporterende producent. På baggrund af ovenstående fastslås det, at justeringen på det foreløbige stadium nøjagtigt afspejler forskellene i handelsled. Anmodningen blev derfor afvist.
- (114) Flere interesserede parter fremførte, at brudstyrken var en vigtig prisfører i modsætning til Kommissionens erklæring i betragtning 137 i forordningen om midlertidig told, og de anmodede om, at dette kriterium blev anvendt for at undgå oppustning af prisunderbudsmargenerne.
- (115) Selv om analysen af brudstyrken type for type på virksomhedsniveau ikke viste et tydeligt prismønster, fremgik det af en sammenligning af de eksporterende producenters priser med EF-erhvervsgrenens priser, at brudstyrken var en faktor, som berørte priserne. Prisunderbuddet blev derfor beregnet på ny med inddragelse af brudstyrken som et kriterium for katalogisering af varen.
- (116) På grundlag af metoden i betragtning 136-139 i forordningen om midlertidig told og under hensyn til ovennævnte ændringer og korrigeringer af kontorfejl er forskellen mellem priserne, udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige pris (af fabrik), dvs. prisunderbudsmargenen i nedenstående tabel.

Land	Selskab	Underbudsmargen (%)
Tjekkiet	ŽDB a.s.	24,1
Rusland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	41,8
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	14,2
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	16,4
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	27,0

5. EF-erhvervsgrenens situation

a) Investeringer og mulighed for at tilvejebringe kapital

- (117) Flere interesserede parter fremførte, at virkningerne af investeringerne ikke kun kan betragtes i form af afskrivninger og betalte renteudgifter til finansiering af investeringen, men at analysen også burde omfatte kreditværdighed, goodwill og en costbenefitanalyse af anvendelsen af finansielle ressourcer.

- (118) Analysen af kreditværdighed findes i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told.
- (119) Goodwill kan defineres som det overskydende beløb, der skal betales, når hele eller en del af en virksomhed skal erhverves som en »going concern«, ud over værdien af nettoaktivmassen, der ejes af virksomheden (erhvervet goodwill kapitaliseres som et aktiv). Som sådan ville der kun blive foretaget en analyse, hvis en nedskrivning af goodwill havde indflydelse på rentabiliteten, men det er ikke tilfældet.
- (120) Endelig vil en costbenefitanalyse af EF-erhvervsgrenens investeringer, som går ud over analysen af investeringernes betydning for rentabiliteten, ligge uden for procedurens område.
- (121) Samme interesserede parter oplyste, at Kommissionen i løbet af undersøgelsen i den tidligere antidumpingprocedure havde konstateret, at EF-erhvervsgrenens investeringer var steget betydeligt mellem 1994 og 1998, og at deres virkninger i form af afskrivninger og betalte renter i den betragtede periode også burde undersøges.
- (122) Selv om afskrivningerne steg 9 % i den betragtede periode, faldt afskrivningen på fabrikker og maskiner faktisk 3 %, hvilket viser, at der ikke har været tale om for store investeringer, men at de var nødvendige for at erstatte gamle maskiner, som allerede var blevet skrevet helt ned. Tallene for afskrivning afspejler også afskrivningsafgifterne på investeringer fra før den betragtede periode. Som angivet i betragtning 152 i forordningen om midlertidig told har de stigende afskrivninger kun haft begrænsede virkninger for rentabiliteten.
- (123) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 151-153 i forordningen om midlertidig told.

b) *Andre faktorer*

- (124) I mangel af nye oplysninger om andre relevante skadesfaktorer bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 141-150 og 154-157 i forordningen om midlertidig told.

c) *Konklusion om skade*

- (125) På grundlag af ovenstående bekræftes det, at EF-erhvervsgrenens situation stabiliseredes i undersøgelsesperioden efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999, men den var stadig svag: produktionen var fortsat nogenlunde stabil, kapacitetsudnyttelsen stagnerede og lagerbeholdningerne lå hele tiden stort set på samme niveau. Der var en beskedent stigning i salget fra 66 331 tons i 1999 til 67 671 tons i undersøgelsesperioden, men EF-erhvervsgrenen øgede ikke sin markedsandel, selv om der var blevet genoprettet effektiv konkurrence fra de lande, der var underlagt antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervsgrenens salgspriser lå også fortsat grundlæggende på samme niveau trods indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999.
- (126) Med hensyn til EF-erhvervsgrenens rentabilitet — den forbedredes ganske lidt fra et tab på 1,4 % til nulpunkt i den betragtede periode — lå den fortsat på et så lavt niveau, at det ikke er muligt at sikre EF-erhvervsgrenens levedygtighed på længere sigt.
- (127) EF-erhvervsgrenen kan derfor næppe have draget fordel af indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999 som følge af stigningen i importmængden fra de pågældende lande til priser, som udgjorde et betydeligt underbud i forhold til erhvervsgrenens priser.
- (128) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 158-161 i forordningen om midlertidig told, dvs. at der er forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som omhandlet i artikel 3 i grundforordningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (129) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater fremførte flere interesserede parter, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, der forvoldtes EF-erhvervs-grenen, og at hvis der overhovedet forekom skade, skyldtes det en kombination af følgende faktorer: et fald i det åbenbare forbrug, selvpåført skade på grund af EF-erhvervs-grenens fejlslagne beslutninger om investeringer og produktionskapacitet og import fra andre tredjelands, også import af varer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia, for hvilke der ikke blev konstateret dumping.
- (130) Da der ikke blev indgivet nye oplysninger om de andre EF-producenters situation og udviklingen i priserne på råmaterialer, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 172, 173 og 180-182 i forordningen om midlertidig told.

1. Udviklingen i det åbenbare forbrug

- (131) Flere interesserede parter fremførte, at EF-erhvervs-grenens faldende salg og produktion fulgte tendensen i det åbenbare forbrug, hvilket viste, at sidstnævnte og ikke dumpingimporten fra de berørte lande var årsagen til den skade, der påførtes erhvervs-grenen.
- (132) Angående udviklingen i det åbenbare forbrug er det nødvendigt at minde om resultaterne i betragtning 126-128 og 169-171 i forordningen om midlertidig told.
- (133) Det åbenbare forbrug steg betydeligt i 1998 (9 %), men det var næsten ikke til fordel for EF-erhvervs-grenen (2 % stigning i salget til ikke-forbundne kunder i Fællesskabet), selv om de pågældende lande havde en stigning i eksporten til Fællesskabet på 42 % samme år på et tidspunkt, hvor der ikke fandtes antidumpingforanstaltninger. Den skarpe indskrænkning i det åbenbare forbrug i 1999 (- 14 %) faldt sammen med indførelsen af antidumpingforanstaltninger og berørte ikke de pågældende lande, som registrerede en yderligere stigning på 89 % i eksporten til Fællesskabet. Dette viser med al tydelighed, at det ikke er faldet i forbruget, der forvolder EF-erhvervs-grenen skade, men andre faktorer som den fortsatte høje stigning i dumpingimporten af varer med oprindelse i de berørte lande.
- (134) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 169-171 i forordningen om midlertidig told.

2. Selvpåført skade via fejlagtige beslutninger om investeringer

- (135) Flere interesserede parter fremførte, at EF-erhvervs-grenens lave rentabilitetsniveau i undersøgelsespe-rioden (0 %) skyldtes, at erhvervs-grenen havde truffet fejlagtige beslutninger om at øge investerin-gerne.
- (136) Som allerede forklaret i betragtning 122 faldt afskrivningen på fabrikker og maskiner med 3 % i den betragtede periode, hvilket viser, at investeringerne ikke har været for store, men at de var nødven-dige for at erstatte gamle maskiner, som allerede var skrevet helt ned. Investeringerne har tydeligvis øget kapaciteten, men det var nødvendigt at opretholde EF-erhvervs-grenens konkurrencedygtighed. Erhvervs-grenens lave rentabilitet er fortrinsvis resultatet af et mindre salg og det forhold, at den måtte bringe sine priser på linje med de lave priser på dumpingimporten af varer med oprindelse i de berørte lande.
- (137) Samme interesserede parter hævdede også, at visse EF-producenter ikke bragte sig i konkurrenceposi-tion igen, da de undlod at investere i ny produktionsteknologi, ikke fornyede sig med hensyn til forskning og udvikling i deres produktlinjer og ikke rationaliserede deres samlede transaktioner.
- (138) Det konstateredes, at EF-erhvervs-grenen investerede i ny produktionsteknologi, og at den var i stand til at skabe fornyelse og rationalisere sine transaktioner. Angående det sidste punkt er det vigtigt at nævne omlægningen af mange EF-producenters fremstillings- og salgsaktiviteter.
- (139) Det konkluderes derfor, at EF-erhvervs-grenens situation i undersøgelsesperioden ikke skyldes, at erhvervs-grenen havde truffet fejlagtige beslutninger angående investeringer.

3. Import fra andre tredjelande

- (140) Med hensyn til andre tredjelande anmodede flere interesserede parter om, at der blev skabt sikkerhed for, at virkningerne af importen fra andre tredjelande ikke blev tilskrevet importen fra de berørte lande. De russiske producenter hævdede, at importen af varer med oprindelse i Rumænien ikke blot underbød EF-erhvervsgrenens priser, men også deres priser.

a) Sydkorea og Malaysia

- (141) Der registreredes en betydelig stigning i importen fra Sydkorea og Malaysia i den betragtede periode (288 %), og markedsandelen øgedes fra 2,4 % i 1997 til 10 % i undersøgelsesperioden. Det konstateredes også, at alle priser underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden, med undtagelse af en sydkoreansk eksporterende producents.
- (142) Selv om stigningen i importen af varer med oprindelse i de berørte lande var lavere i den betragtede periode (215 %), var markedsandelen i undersøgelsesperioden (10,8 %) fortsat højere end Sydkoreas og Malaysias. Den konstaterede globale prisunderbudsmargen for Sydkorea og Malaysia i undersøgelsesperioden var desuden betydeligt lavere end den, der konstateredes for de berørte lande.
- (143) EF-erhvervsgrenen ville således efter al sandsynlighed have været i stand til at øge sit salg, hvis der ikke havde været dumpingimport fra de berørte lande, trods konkurrencen fra importen af varer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia. Virkningerne af sidstnævnte var således ikke af en sådan art, at det kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens situation.

b) Andre tredjelande, undtagen Sydkorea og Malaysia

- (144) Salget af varer fra andre tredjelande end dem, der er inddraget i den nuværende undersøgelse, faldt 63 % i den betragtede periode, navnlig på grund af faldet i importen fra lande, der er underlagt antidumpingforanstaltninger. Markedsandelen for andre tredjelande (undtagen de berørte lande, Sydkorea og Malaysia) faldt fra 24,6 % i 1997 til 9,7 % i undersøgelsesperioden. Blandt de lande, som interesserede parter nævnte som lande, der havde forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, havde kun Polen og Rumænien en markedsandel på mindst 1 % i undersøgelsesperioden.
- (145) Hvad Polen angår faldt markedsandelen i den betragtede periode fra 3,3 % til 2,9 %, og salgspriserne pr. kg steg 23 %. Det kan således ikke fremføres, at Polen bidrog til den væsentlige skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen.
- (146) Hvad Rumænien angår, lå markedsandelen stabilt i hele den betragtede periode (0,9 % i 1997, 1,1 % i 1998, 0,9 % i 1999 og 1 % i undersøgelsesperioden), samtidig med at importen af varer med oprindelse i landet steg 8 % fra 1 398 tons i 1997 til 1 510 tons i undersøgelsesperioden. I den betragtede periode, undtagen i 1998, var priserne pr. kg på rumænske stålwirer konsekvent højere end de russiske eksporterende producenters priser og konsekvent lavere end EF-erhvervsgrenens. I betragtning af Rumæniens stabile markedsandel (som var ganske ubetydelig i 1997 og 1999) kan det formodes, at virkningerne ikke var af en sådan art, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den pågældende import og EF-erhvervsgrenens situation.
- (147) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 174-179 i forordningen om midlertidig told.

4. Konklusion

- (148) Det bekræftes, at selv om andre faktorer, navnlig importen af varer fra Sydkorea, Malaysia og Rumænien, kunne have haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden, var disse ikke af en sådan art, at de kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens situation. Det konstateres således, at importen af varer fra de berørte lande særskilt betragtet har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som beskrevet i betragtning 164-168 i forordningen om midlertidig told.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indhentning af oplysninger og Fællesskabets interesser

- (149) I mangel af nye oplysninger angående indhentningen af oplysninger og Fællesskabets interesser bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 186-196 i forordningen om midlertidig told.

2. Leverandørindustriens interesser

- (150) En interesseret part hævdede, at indførelsen af foranstaltninger ville få negative virkninger for råvareleverandørerne, da Kommissionen ikke tog hensyn til de skadelige virkninger af gældende antidumpingforanstaltninger for situationen for valstrådleverandører, der eksporterer til producenter i tredjelande, som er underlagt foranstaltninger.
- (151) Den eneste samarbejdsvillige leverandør af råmaterialer (stålwireproducent) oplyste, at indførelsen af foranstaltninger ville være til fordel for selskabet. Selskabet eksporterede også til tredjelande, herunder lande, der var omfattet af den tidligere og den nuværende undersøgelse. Ingen råvareleverandører anfægtede desuden konklusionerne om leverandørindustriens interesser i forordningen om midlertidig told.
- (152) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 197-201 i forordningen om midlertidig told.

3. Importørernes og forhandlernes interesser

- (153) En importørsammenslutning hævdede, at stålwirer var den vigtigste forretning for de fleste importører, og det har derfor stor betydning, at de kan opretholde en tilstrækkelig stor salgsmængde og således forblive levedygtige. Sammenslutningen hævdede endvidere, at EF-producenterne har deres egne integrerede distributionskanaler, og at de nægter at sælge gennem uafhængige forhandlere. Importørernes situation vil således blive stadig mere sårbar under hensyn til det antal lande, der er underlagt antidumpingforanstaltninger.
- (154) For det første fremlagde parterne ikke nye oplysninger, som kunne ændre de foreløbige resultater.
- (155) Det konstateredes også, at der fandtes alternative forsyningskilder, som ikke var underlagt foranstaltninger, herunder EF-erhvervsgrenen. Det er rigtigt, at mange EF-producenter har deres egne integrerede distributionskanaler, men af oplysningerne fra erhvervsgrenen fremgår det, at de også sælger til ikke-forbundne importører og forhandlere i Fællesskabet. Argumentet må derfor afvises.
- (156) En anden interesseret part fremførte, at foranstaltninger ville afskaffe konkurrence fra import til fordel for sydkoreanske og malaysiske stålwirer, som ville oversvømme markedet i Fællesskabet. Dette ville yderligere skade EF-erhvervsgrenen, begrænse forsyningskilderne og være diskriminerende over for kunderne til stålwirer med oprindelse i de berørte lande.

- (157) Selv om sydkoreanske og malaysiske eksporterende producenter sandsynligvis vil øge deres markedsandel, er det ikke sandsynligt, at de vil oversvømme markedet i Fællesskabet i betragtning af deres nuværende høje kapacitetsudnyttelse og det forhold, at det konstaterede prisunderbudsniveau for disse lande er lavere (eller nul i en sydkoreansk eksporterende producents tilfælde) end det, der konstateredes for de berørte lande. Hvad angår diskrimination, er det vigtigt at bemærke, at der ikke er tale om diskrimination, idet der ikke konstateredes dumping i forbindelse med importen fra Sydkorea og Malaysia, i modsætning til de andre berørte lande. Argumentet må derfor afvises.
- (158) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 202-207 i forordningen om midlertidig told.

4. Brugernes interesser

- (159) I mangel af nye oplysninger om brugernes interesser bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 208-211 i forordningen om midlertidig told.

5. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (160) I betragtning af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 212-215 i forordningen om midlertidig told, dvs. at der under hensyn til Fællesskabets interesser ikke er nogen tvingende grund til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (161) På grundlag af metoden i betragtning 216-219 i forordningen om midlertidig told og under hensyn til ændringerne i betragtning 111 og 115 ovenfor og korrigeringen af kontorfejl blev de vejede gennemsnitlige eksportpriser for stålwirer sammenlignet med EF-producenternes salgspriser på markedet i Fællesskabet, justeret til at afspejle en fortjenstmargen på 5 %. Forskellen blev derefter udtrykt i procent af de eksporterende producenters eksportpriser, cif, frit Fællesskabets grænse.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger

- (162) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der bør indføres en endelig antidumpingtold på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener, undtagen for to selskaber — det ene i Thailand og det andet i Tyrkiet — for hvilke der indføres en told på samme niveau som skadesmargenen, der er lavere, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen.

Land	Selskab	Endelig told (%)
Tjekkiet	ŽDB a.s.	30,7
	Alle andre selskaber	47,1
Russland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	36,1
	Alle andre selskaber	50,7
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	24,8
	Alle andre selskaber	42,8
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	31,0
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	17,8
	Alle andre selskaber	31,0

3. Afslutning af proceduren vedrørende Sydkorea og Malaysia uden indførelse af foranstaltninger

- (163) På baggrund af undersøgelsesresultaterne vedrørende Sydkorea og Malaysia, og da de konstaterede dumpingmargener for disse to lande ligger under den i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen omhandlede tærskel på 2 %, bør proceduren afsluttes, uden at der indføres antidumpingforanstaltninger for import af den pågældende vare med oprindelse i Sydkorea og Malaysia. Proceduren vedrørende import fra disse lande er blevet afsluttet ved Kommissionens afgørelse 2001/602/EF af 26. juli 2001 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Republikken Korea, Malaysia, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia ⁽¹⁾.

4. Tilsagn

- (164) Tilsagn fra de eksporterende producenter i Tjekkiet og Tyrkiet blev godtaget på det foreløbige stadium. De fastsatte mindstepriser er blevet ændret, således at de afspejler de endelige resultater af undersøgelsen.
- (165) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater afgav eksporterende producenter i Rusland og Thailand pristilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. De har derved indvilget i at sælge den pågældende vare til eller over en pris, der fjerner de skadelige virkninger af dumping. Selskaberne vil også give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnene effektivt. Desuden betyder varens karakter, selskabernes struktur og deres salgsmønstre, at risikoen for omgåelse af tilsagnene er meget begrænset.
- (166) Tilsagnene anses derfor for at kunne godtages, og de pågældende selskaber er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger, betragtninger og forpligtelser, der ligger til grund for godtagelsen.
- (167) For yderligere at gøre det muligt for Kommissionen at overvåge effektivt, om selskaberne overholder deres tilsagn, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for antidumpingtolden betinget af, at der fremlægges en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget. Disse oplysninger er også nødvendige for, at toldmyndighederne med tilstrækkelig grad af nøjagtighed kan afgøre, om forsendelserne svarer til handelsdokumenterne. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis den ikke svarer til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal antidumpingtolden betales med den relevante sats.
- (168) Det skal bemærkes, at hvis tilsagnet misligholdes, trækkes tilbage eller formodes misligholdt, kan der indføres en antidumpingtold i henhold til artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen.
- (169) Endvidere vil undersøgelsen af spørgsmålet om dumping, skade og Fællesskabets interesser blive fuldført i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i grundforordningen for så vidt angår de berørte lande, selv om der er godtaget tilsagn i løbet af undersøgelsen. De tilsagn, der blev afgivet af to eksporterende producenter i Thailand og Rusland, blev godtaget ved afgørelse 2001/602/EF —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge eller andet tilbehør, henhørende under KN-kode 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 og 7312 10 99 og med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet.

⁽¹⁾ Se side 47 i denne Tidende.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, uforholdet, for varer med oprindelse i:

Land	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Tjekkiet	47,1	A999
Rusland	50,7	A999
Thailand	42,8	A999
Tyrkiet	31,0	A999

3. Disse satser finder ikke anvendelse på varer, der er fremstillet af nedenfor anførte selskaber, for hvilke der gælder følgende antidumpingtold:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Tjekkiet	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Tjekkiet	30,7	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Rusland, 162600 Cherepovets, Vologada Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	36,1	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	24,8	A218
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gökai Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	31,0	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacılar Yolu 8. Km Kayseri Tyrkiet	17,8	A220

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. Import af varer under en af følgende Taric-tillægskoder, som er fremstillet og eksporteret direkte (dvs. faktureret og sendt) af et af nedennævnte selskaber til et selskab i Fællesskabet, der handler som importør, undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at varerne er importeret i overensstemmelse med stk. 2.

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Tjekkiet	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Tjekkiet	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Rusland, 162600 Cherepovets, Region Vologada, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gokal Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacilar Yolu 8. Km Kayseri Turkiye	A220

2. Den i stk. 1 omhandlede import er undtaget fra tolden, forudsat at:

- der ved forelæggelsen af erklæringen om overgang til fri omsætning frembydes en handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder, som mindst indeholder de i bilaget angivne oplysninger, og
- de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, nøjagtigt svarer til varebeskrivelsen i handelsfakturaen.

Artikel 3

1. Hvad angår import af den i artikel 1, stk. 1, beskrevne vare med oprindelse i Tjekkiet, Thailand og Tyrkiet, opkræves de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold indført ved forordning (EF) nr. 230/2001, med en sats svarende til den endelige told. Beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

2. Hvad angår import af den i artikel 1, stk. 1, beskrevne vare med oprindelse i Rusland, opkræves de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold indført ved forordning (EF) nr. 230/2001, med en sats svarende til den midlertidige told.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 2001.

På Rådets vegne

L. MICHEL

Formand

BILAG

Nødvendige oplysninger i handelsfakturaer, der ledsager varer solgt i henhold til et tilsagn

1. Titel »HANDELSFAKTURA, DER LEDSAGER VARER I FORBINDELSE MED ET TILSAGN«.
 2. Navnet på det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab, der udsteder handelsfakturaen.
 3. Handelsfakturaens nummer.
 4. Udstedelsesdato.
 5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer kan toldbehandles ved Fællesskabets grænse.
 6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - varekodenummeret (som fastsat i det tilsagn, der er afgivet af den pågældende eksporterende producent)
 - antal strenge, antallet af ståltråde i en streng, arten af sammensnoringen af ståltråde i en streng (f.eks. standard, seale, warrington osv.); tovets egenskaber (rotationsresistens, komprimering osv.)
 - selskabets varekodenummer (hvis et sådant findes)
 - KN-kode
 - mængde (i kg samt længde)
 7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. kg
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag.
 8. Navnet på det selskab, der handler som importør, og til hvilket fakturaen er udstedt direkte af selskabet.
 9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen og følgende undertegnede erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til det tilsagn, der er afgivet af ... [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2001/602/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1602/2001
af 3. august 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. august 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0707 00 05	052	57,0	
	999	57,0	
0709 90 70	052	78,8	
	999	78,8	
0805 30 10	388	78,3	
	524	95,2	
	528	74,6	
	999	82,7	
0806 10 10	052	91,2	
	220	87,3	
	400	192,4	
	508	134,5	
	600	105,2	
	624	78,1	
	999	114,8	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	90,5
		400	75,4
		508	85,9
512		91,2	
524		64,0	
528		76,2	
720		118,2	
800		199,4	
804		94,1	
999		99,4	
0808 20 50	052	114,8	
	388	72,6	
	512	65,6	
	528	68,5	
	804	122,9	
	999	88,9	
0809 20 95	052	358,2	
	400	240,4	
	404	244,0	
	999	280,9	
0809 30 10, 0809 30 90	052	125,3	
	999	125,3	
0809 40 05	052	76,8	
	064	63,0	
	066	65,1	
	094	63,7	
	624	261,2	
	999	106,0	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1603/2001**af 3. august 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 1121/2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 216/2001 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/73 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001 fastsætter Kommissionen på grundlag af de mængder, der er disponible for A/B- og C-toldkontingenterne, og medlemsstaternes meddelelser om de samlede referencemængder, der er fastsat for traditionelle A/B- og C-importører i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i nævnte forordning, om der skal anvendes en justeringskoefficient på referencemængden for hver importør.
- (2) På grundlag af medlemsstaternes meddelelser, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 896/2001, om de samlede referencemængder for traditionelle A/B- og C-importører fastsatte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1121/2001 ⁽⁴⁾ en justeringskoefficient, der skal anvendes på referencemængden for hver importør i de to kategorier af traditionelle importører.

(3) Da flere medlemsstater siden har fremsendt meddelelser, er de samlede referencemængder for de traditionelle importører for C-toldkontingenterne nået op på 717 416 tons. Det indebærer, at den justeringskoefficient, der anvendes på referencemængden for hver traditionel C-importør, skal ændres. Det er derfor nødvendigt at ændre artikel 1 i forordning (EF) nr. 1121/2001.

(4) Det bør erindres, at for andet halvår af 2001 er referencemængden for de traditionelle importører omfattet af bestemmelserne i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1121/2001 ændres den justeringskoefficient, der anvendes på referencemængden for hver traditionel C-importør, til 0,98339.

Artikel 2

Medlemsstaternes myndigheder underretter senest den 17. august 2001 de pågældende importører om den i henhold til artikel 1 justerede referencemængde.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 4. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 31 af 2.2.2001, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 153 af 8.6.2001, s. 12.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1604/2001**af 3. august 2001****om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjergracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1143/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for køer og kvier af bestemte bjergracer, ikke bestemt til slagtning, med oprindelse i bestemte tredjelande og om ændring af forordning (EF) nr. 1012/98⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1096/2001⁽²⁾, og særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1143/98 fordeles de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, i forhold til de indførsler der fandt sted i perioden fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 2000.
- (2) For så vidt angår de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nævnte forordning, artikel 2, stk. 3, sker fordelingen i forhold til det antal dyr, de har ansøgt om. Da der er

ansøgt om flere dyr, end der er til rådighed, skal der anvendes en standardprocentsats for nedsættelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98, imødekommes i følgende omfang:

- a) 25,9122 % af de i perioden 1. juli 1997 til 30. juni 2000 indførte mængder for de importører, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1143/98
- b) 3,3942 % af de mængder, der er ansøgt om af de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1143/98.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1605/2001
af 3. august 2001
om ændring af forordning (EF) nr. 1420/2001 om begrænsning af gyldighedsperioden for eksport-
licenser for visse produkter forarbejdet på basis af korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 409/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1420/2001 af 12. juli 2001 om begrænsning af gyldighedsperioden for eksportlicenser for visse produkter forarbejdet på basis af korn⁽⁵⁾ fastsættes den 14. september 2001 som sidste frist for indgivelse af ansøgninger om eksportlicenser. Denne frist gør det i praksis umuligt at anvende de licenser, der søges om mellem den 15. og den 20. september 2001, på grund af den frist på tre arbejds-

dage, som er fastsat i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1162/95.

- (2) Den 14. september 2001 bør således ændres til den 7. september 2001.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 1, i forordning (EG) nr. 1420/2001 affattes således:

»1. Uanset artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1162/95 begrænses gyldighedsperioden for eksportlicenser for de produkter, der er anført i bilaget, og for hvilke ansøgningerne indgives fra nærværende forordnings ikrafttrædelse til den 7. september 2001 til den 15. september 2001.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 27.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/43/EF

af 27. juni 2001

om ændring af Rådets direktiv 92/23/EØF om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 21. marts 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De foranstaltninger, der er nødvendige for, at det indre marked kan fungere korrekt, bør træffes.
- (2) Rådets direktiv 92/23/EØF af 31. marts 1992 om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf ⁽⁴⁾ er et af særdirektiverne under den EF-typegodkendelsesprocedure, der er fastlagt ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁵⁾. Følgelig finder bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF om køretøjssystemer, komponenter og separate tekniske enheder også anvendelse i nærværende direktiv.
- (3) Med henblik på gennemførelse af særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF bør der til hvert særdirektiv i et bilag knyttes et oplysningsskema og en typegodkendelsesattest, som er baseret på bilag VI til direktiv 70/156/EØF, således at typegodkendelser kan edb-registreres. Typegodkendelsesattesten i direktiv 92/23/EØF skal ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) I Rådets direktiv 92/97/EØF af 10. november 1992 om ændring af direktiv 70/157/EØF om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer ⁽⁶⁾ angives det i artikel 4, stk. 2, at der skal vedtages yderligere foranstaltninger, som navnlig tager sigte på at forene kravene til sikkerhed med behovet for at begrænse støj fremkaldt ved dækkenes kontakt med vejbanen. Det skal ske på grundlag af et forslag fra

Kommissionen, hvori der tages hensyn til resultaterne af undersøgelser og forskning vedrørende denne støjkilde.

- (5) Der er udviklet en realistisk og reproducerbar metode til måling af støj fra dækkenes kontakt med vejbanen. Med udgangspunkt i denne nye målemetode er der foretaget en undersøgelse med henblik på at sætte tal på støjniveauet for rullestøj forårsaget af forskellige dæktyper monteret på forskellige motorkøretøjer.
- (6) Ved fastsættelsen af krav vedrørende rullestøj må det tages i betragtning, at dæk konstrueres under hensyn til sikkerheds- og miljømæssige parametre, og at en begrænsning for en parameter kan berøre de andre parametre. Det bør også ved fastsættelsen af krav vedrørende rullestøj tages i betragtning, at der for tiden udarbejdes internationale standarder vedrørende vejbelægninger i ISO og internationale standarder vedrørende holdbarheds- og sikkerhedskrav i FN's Økonomiske Kommission for Europa.
- (7) Direktiv 92/23/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁷⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 92/23/EØF ændres således:

- 1) Udtrykkene »EØF-typegodkendelse« og »EØF-standardtypegodkendelse« ændres overalt til »EF-typegodkendelse«.
- 2) Artikel 1, første led, affattes således:

» — »dæk«: ethvert nyt dæk, herunder vinterdæk med huller til pigge, uanset om det er originalmonteret eller er en reservedel, beregnet til montering på køretøjer, der er omfattet af direktiv 70/156/EØF. Denne definition omfatter ikke pigdæk«.

⁽¹⁾ EFT C 30 af 28.1.1998, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 235 af 27.7.1998, s. 24.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18.2.1998 (EFT C 80 af 16.3.1998, s. 90), Rådets fælles holdning af 13.4.2000 (EFT C 195 af 11.7.2000, s. 16) og Europa-Parlamentets afgørelse af 7.9.2000 (EFT C 135 af 7.5.2001, s. 254). Europa-Parlamentets afgørelse af 31.5.2001 og Rådets afgørelse af 5.6.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 129 af 24.5.1992, s. 95. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/40/EF (EFT L 203 af 10.8.2000, s. 9).

⁽⁶⁾ EFT L 371 af 19.12.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

1. Bestemmelserne i bilag V gælder for dæk, som er beregnet til montering på køretøjer, der er taget i brug første gang den 1. oktober 1980 eller derefter.

2. Bestemmelserne i bilag V gælder ikke for:

- a) dæk, som kun er beregnet til hastigheder under 80 km/h
- b) dæk med en nominal fælgdiameter på højst 254 mm (eller kode 10) eller på mindst 635 mm (kode 25)
- c) dæk af T-typen til reservehjul til midlertidig brug som defineret i punkt 2.3.6 i bilag II
- d) dæk, som kun er beregnet til montering på køretøjer, der er registreret første gang før den 1. oktober 1980.«

4) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Medlemsstaterne meddeler EF-typegodkendelse i henhold til bestemmelserne i bilag I for alle typer dæk, som opfylder forskrifterne i bilag II, og tildeler dem et EF-typegodkendelsesnummer som angivet i bilag I.

2. Medlemsstaterne meddeler EF-typegodkendelse i henhold til bestemmelserne i bilag I til alle typer dæk, som opfylder forskrifterne i bilag V, og tildeler dem et EF-typegodkendelsesnummer som angivet i bilag I.

3. Medlemsstaterne meddeler EF-typegodkendelse for ethvert køretøj for så vidt angår dæk i henhold til bestemmelserne i bilag III, hvis alle køretøjets dæk (herunder i givet fald reservehjul) opfylder forskrifterne i bilag II samt forskrifterne i bilag IV vedrørende køretøjer, og tildeler disse køretøjer et EF-typegodkendelsesnummer i henhold til bilag III.«

5) Bilagsfortegnelsen og bilagene ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

1. Fra den 4. februar 2003 må medlemsstaterne ikke længere af grunde, der vedrører dækkene eller deres montering på fabriksnye køretøjer:

- a) for så vidt angår en køretøjstype eller dæktype nægte at udstede EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse, eller
- b) forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af køretøjer eller salg eller ibrugtagning eller anvendelse af dæk

hvis køretøjerne eller dækkene opfylder forskrifterne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF. (*)

2. Fra den 4. august 2003 må medlemsstaterne ikke længere udstede EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse for dæktyper, der er omfattet af anvendelsesom-

rådet for dette direktiv, hvis dækkene ikke overholder forskrifterne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF.

3. Fra den 4. februar 2004 må medlemsstaterne ikke længere udstede EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse for en køretøjstype af grunde, der vedrører dækkene eller deres montering, hvis forskrifterne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF, ikke er overholdt.

4. Fra den 4. februar 2005 skal medlemsstaterne:

a) anse typeattester, der ledsager fabriksnye køretøjer som omhandlet i direktiv 70/156/EØF, for ugyldige til det i samme direktivs artikel 7, stk. 1, nævnte formål, hvis forskrifterne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF, ikke er overholdt, og

b) nægte registrering eller forbyde salg eller ibrugtagning af fabriksnye køretøjer, som ikke overholder forskrifterne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF.

5. Fra den 1. oktober 2009 finder bestemmelserne i dette direktiv, som ændret ved direktiv 2001/43/EF, for så vidt angår det i artikel 7, stk. 2, i direktiv 70/156/EØF nævnte formål anvendelse på alle dæk, der er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, undtagen dæk i kategori C1d og kategori C1e, som bestemmelserne finder anvendelse på fra henholdsvis den 1. oktober 2010 og den 1. oktober 2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/43/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 92/23/EØF om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf (EFT L 211 af 4.8.2001, s. 25).«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 4. august 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser senest fra den 4. februar 2003.

2. De i stk. 1 nævnte love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

1. Senest den 4. august 2003 vedtages der efter proceduren i artikel 4, stk. 2, en ændring af direktiv 92/23/EF med henblik på at indføre vejgrebsprøver for dæk.

2. På baggrund af den erfaring, der opnås i forbindelse med indførelsen af grænseværdier for rullestøj, forelægger Kommissionen senest 36 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt og i hvilket omfang tekniske fremskridt gør det muligt, uden at sikkerheden derved bringes i fare, at indføre de grænseværdier, der er anført i bilag V, punkt 4.2.1, spalte B og C i direktiv 92/23/EØF, som ændret ved dette direktiv. På grundlag af denne rapport forelægger Kommission inden 12 måneder forslag til ændring af direktiv 92/23/EØF med henblik på at indføre forskrifter om aspekter vedrørende sikkerhed, miljø og rullemodstand.

Artikel 4

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling, der er nedsat ved artikel 13 i direktiv 70/156/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

B. ROSENGREN

Formand

BILAG

1. Bilagsfortegnelsen affattes således:

»BILAG I	Administrative bestemmelser vedrørende EF-typegodkendelse af dæk
Tillæg 1	Oplysningsskema vedrørende EF-typegodkendelse af en dæktype
Tillæg 2	EF-typegodkendelsesattest (dæk)
Tillæg 3	Oplysningsskema vedrørende EF-typegodkendelse af en dæktype for så vidt angår rullestøj
Tillæg 4	EF-typegodkendelsesattest (rullestøj)
BILAG II (1)	Krav til dæk
Tillæg 1	Forklarende tegning
Tillæg 2	Belastningstal
Tillæg 3	Placering af dækpåskrifter
Tillæg 4	Sammenhæng mellem trykindeks (PST) og enheder for tryk
Tillæg 5	Målefælg, udvendig diameter og dækbredder for dæk med visse dimensionsbetegnelser
Tillæg 6	Metode til måling af dækdimensioner
Tillæg 7	Fremgangsmåde ved belastnings-/hastighedsprøvning
Tillæg 8	Belastningsevns afhængighed af hastigheden — last- og varevogndæk — radial og diagonal opbygning
BILAG III	Administrative bestemmelser vedrørende standardtypegodkendelse af køretøjer hvad angår montering af dækkene
Tillæg 1	Oplysningsskema
Tillæg 2	EF-standardtypegodkendelsesattest
BILAG IV	Krav til køretøjer med hensyn til dæk
BILAG V	Rullestøj
Tillæg 1	Procedure for måling af rullestøj, friløbsmetoden
Tillæg 2	Prøvningsrapport
BILAG VI	Specifikationer for prøvebanen

(1) De tekniske krav til dækkene svarer til kravene i regulativ nr. 30 og 54 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE).«

2. Bilag I affattes således:

»BILAG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER VEDRØRENDE EF-TYPEGODKENDELSE AF DÆK

1. ANSØGNING OM EF-TYPEGODKENDELSE AF EN DÆKTYPE
 - 1.1. Ansøgning om EF-typegodkendelse af en dæktype i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF indgives af dækfabrikanten.
 - 1.1.1. Ansøgning om EF-typegodkendelse i henhold til bilag II skal ledsages af en beskrivelse af dæktypen, som anført i oplysningsskemaet i tillæg 1. Beskrivelsen vedlægges i tre eksemplarer.
 - 1.1.1.1. Ansøgningen skal for hver dæktype ledsages af tegninger eller fotografier (i tre eksemplarer), som viser dækkets slidbanemønster, samt en tegning af det luftfyldte dæk monteret på målefælgen, som viser de relevante mål (jf. punkt 6.1.1 og 6.1.2 i bilag II).
 - 1.1.1.2. Ansøgningen skal ledsages enten af prøvningsrapporten fra vedkommende tekniske tjeneste eller af en række eksemplarer efter den godkendende myndigheds nærmere anvisninger.
 - 1.1.2. Ansøgning om EF-typegodkendelse i henhold til bilag V skal ledsages af en beskrivelse af dæktypen, som anført i oplysningsskemaet i tillæg 3. Beskrivelsen vedlægges i tre eksemplarer.
 - 1.1.2.1. Ansøgningen skal for hver dæktype ledsages af tegninger eller fotografier (i tre eksemplarer), som viser det eller de slidbanemønstre, der er repræsentative for dæktypen.

- 1.1.2.2. Ansøgningen skal endvidere ledsages enten af prøvningsrapporten fra vedkommende tekniske tjeneste eller af en række prøveeksemplarer efter den godkendende myndigheds nærmere anvisninger.
- 1.2. Fabrikanten kan ansøge om, at EF-typegodkendelsen udvides:
 - 1.2.1. til at omfatte ændrede dæktyper med henblik på EF-typegodkendelse i henhold til bilag II, og/eller
 - 1.2.2. til at omfatte yderligere dækdimensjonsbetegnelser og/eller ændrede mærkenavne eller handelsbetegnelser og/eller slidbanemønstre ændret af fabrikanten med henblik på EF-typegodkendelse i henhold til bilag V.
- 1.3. Indtil den 31. december 2005 skal den godkendende myndighed acceptere dækfabrikantens laboratorier som godkendte prøvningslaboratorier i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 70/156/EØF
2. PÅSKRIFTER
 - 2.1. Prøveeksemplarer af en dæktype, for hvilken der ansøges om EF-typegodkendelse, skal klart synligt og uudsletteligt være påført ansøgerens varemærke eller navn, idet der dog skal være tilstrækkelig plads til at anbringe EF-typegodkendelsesmærket, jf. punkt 4 i dette bilag.
3. EF-TYPEGODKENDELSE
 - 3.1. EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4 i direktiv 70/156/EØF meddeles, og EF-typegodkendelse tildeles enhver dæktype, som søges godkendt efter punkt 1.1.1, hvis kravene i bilag II er opfyldt.
 - 3.1.1. Meddelelse af EF-typegodkendelse, udvidelse af EF-typegodkendelse eller afslag på ansøgning om eller inddragelse af EF-typegodkendelse eller om endeligt ophør af produktionen i forbindelse med en dæktype efter bilag II meddeles medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i direktiv 70/156/EØF.
 - 3.1.2. EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4 i direktiv 70/156/EØF meddeles, og EF-typegodkendelse tildeles enhver dæktype, som søges godkendt efter punkt 1.1.2, hvis kravene i bilag V er opfyldt.
 - 3.2.1. Meddelelse af EF-typegodkendelse, udvidelse af EF-typegodkendelse eller afslag på ansøgning om eller inddragelse af EF-typegodkendelse eller om endeligt ophør af produktionen i forbindelse med en dæktype efter bilag V meddeles medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i direktiv 70/156/EØF.
 - 3.3. Hver EF-typegodkendt dæktype tildeles et EF-typegodkendelsesnummer. Samme medlemsstat må ikke tildele en anden dæktype det samme nummer. Navnlig skal EF-typegodkendelsesnumre tildelt i henhold til bilag II og EF-typegodkendelsesnumre tildelt i henhold til bilag V være forskellige.
 4. EF-TYPEGODKENDELSESMÆRKNING
 - 4.1. Ethvert dæk, som er i overensstemmelse med en dæktype, der er EF-typegodkendt efter dette direktiv, forsynes med EF-typegodkendelsesmærke.
 - 4.2. EF-typegodkendelsesmærket består af en firkant indeholdende bogstavet lille »e«, efterfulgt af kendingsnummeret på den medlemsstat, der har meddelt typegodkendelsen i overensstemmelse med bilag VII til direktiv 70/156/EØF. EF-typegodkendelsesnummeret består af typegodkendelsesnummeret på godkendelsesattesten, med to cifre foran: »00« for last- og varevognsdæk og »02« for personvognsdæk.
 - 4.2.1. Firkanten med EF-typegodkendelsesmærket skal være mindst 12 mm lang og mindst 8 mm høj. Bogstaver og tal skal være mindst 4 mm høje.
 - 4.3. EF-typegodkendelsesmærke og -nummer samt yderligere mærkning, som efter bilag II, punkt 3, kræves til EF-typegodkendelse i henhold til kravene i bilag II, påføres som foreskrevet i nævnte punkt.
 - 4.4. Godkendelsesnumre, som er tildelt efter bilag V, skal følges af bogstavet lille »s«, hvor »s« er en forkortelse for »støj«.
 - 4.5. Nedenfor er gengivet et eksempel på EF-typegodkendelsesmærket:

e 24

00479

e 3

00687-s

Et dæk forsynet med ovenstående EF-typegodkendelsesmærke er et last- eller varevognsdæk (00), som opfylder EF-kravene (e), og er tildelt EF-mærke i Irland (24) under nummeret 479 i henhold til bilag II og i Italien (3) under nummeret 687-s i henhold til bilag V.

Note: Numrene »479« og »687« (EF-mærkets typegodkendelsesnumre) samt tallene »24« og »3« (nummer for de medlemsstater, som meddelte EF-typegodkendelsen) er her kun givet som et eksempel.

EF-typegodkendelsesnummeret placeres tæt på firkanten, over, under, til venstre eller til højre for denne. Alle nummerets bogstaver skal stå på samme side af bogstavet »e« og vende samme vej.

5. ÆNDRING AF DÆKTYPE
 - 5.1. Hvis en dæktype, som er EF-typegodkendt efter bilag II eller V, er ændret, anvendes bestemmelserne i artikel 5 i direktiv 70/156/EØF.
 - 5.2. Hvis slidbanemønstret for en dæktype, som er EF-typegodkendt i henhold til bilag II, er ændret, anses det ikke for nødvendigt at gentage de i bilag II beskrevne prøvninger.
 - 5.3. Hvis der er tilføjet dækdimentsbetegnelser eller handelsbetegnelser for en dækgruppe, som er EF-typegodkendt i henhold til bilag V, træffer den typegodkendende myndighed afgørelse om eventuel fornyet prøvning.
 - 5.4. Hvis slidbanemønstret for en dækgruppe, som er EF-typegodkendt i henhold til bilag V, ændres, afprøves et repræsentativt sæt prøveeksemplarer, medmindre den typegodkendende myndighed skønner, at ændringen ikke har nogen indvirkning på rullestøjen.
6. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE
 - 6.1. De generelle regler til sikring af produktionens overensstemmelse fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 70/156/EØF.
 - 6.2. Hvis det navnlig ved kontrol af produktionens overensstemmelse, jf. tillæg 1 til bilag V, viser sig, at støjniveaue for det afprøvede dæk ikke overstiger de grænseværdier, som er anført i punkt 4.2 i bilag V med mere end 1 dB(A), anses produktionen for at være i overensstemmelse med kravene i punkt 4 i bilag V.«
3. Titlen på tillæg 1 til bilag I affattes således:

»Tillæg 1

OPLYSNINGSSKEMA Nr. ... VEDRØRENDE EF-TYPEGODKENDELSE AF EN DÆKTYPE

(bilag II i direktiv 92/23/EØF)«
4. Titlen på tillæg 2 til bilag I affattes således:

»Tillæg 2

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

(dæk)

MODEL

(største format: A4 (210 mm × 297 mm))«
5. I tillæg 2 til bilag I under punktet »Meddelelse om« tilføjes følgende led:

»— inddragelse af typegodkendelse (1)

— ophør af produktionen (1)«
6. Følgende tillæg indsættes i bilag I:

»Tillæg 3

OPLYSNINGSSKEMA Nr. ... VEDRØRENDE EF-TYPEGODKENDELSE AF EN DÆKTYPE FOR SÅ VIDT ANGÅR RULLESTØJ

(bilag V i direktiv 92/23/EØF)

Følgende oplysninger skal i givet fald forelægges i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i den relevante målestok på A4-ark eller foldet til dette format og være tilstrækkelig detaljerede. For funktioner, som er mikroprocessorstyrede, forelægges relevant information om funktion/ydelse.

1. ALMINDELIGE OPLYSNINGER

1.1. Fabrikantens navn:

1.2. Ansøgerens navn og adresse:

1.3. Adresse(r) på fabrikationsvirksomhed(er):

1.4. Mærkenavn(e), handelsbetegnelse(r) eller varemærke(r), der skal anvendes for den særlige dæktype, som søges godkendt:

2. DÆK

2.1. Dækkategori: (kategori C1, C2 eller C3)

2.2. Anvendelse: (normal-, vinter- eller specialdæk)

2.3. Udførlig beskrivelse for så vidt angår indvirkningen på rullestøjen af de væsentligste kendetegn ved det eller de slidbanemønstre, som skal anvendes på den angivne række dækdimensioner. Dette kan ske i form af skitse, fotografi eller beskrivelse, men skal give den typegodkendende myndighed eller tekniske tjeneste tilstrækkeligt grundlag for at afgøre, om senere ændringer af de væsentligste kendetegn vil påvirke rullestøjen væsentligt.

Note: Virkningen af mindre ændringer af dækslidbaner og -konstruktion for så vidt angår rullestøjen bestemmes i forbindelse med kontrollen af produktionens overensstemmelse.

2.4 Dækopbygning

2.5. Oversigt over slidbanemønsterbetegnelser:

(for hvert varemærke eller mærkenavn og handelsbetegnelse angives en fortegnelse over dækbetegnelser jf. punkt 2.17 i bilag II til direktiv 92/23/EØF; for dæk i kategori C1 angives »Reinforced« eller »Extra Load« alt efter, hvad der er relevant).

Tillæg 4

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

(rullestøj)

MODEL

(største format: A4 (210 mm × 297 mm))

Myndighedens stempel

Meddelelse om:

- EF-typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af EF-typegodkendelse ⁽¹⁾
- afslag på ansøgning om EF-typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af EF-typegodkendelse ⁽¹⁾
- ophør af produktionen ⁽¹⁾

af en dækttype jf. bilag V til direktiv 92/23/EØF, senest ændret ved direktiv .../.../EF, for så vidt angår rullestøj.

EF-typegodkendelse nr.: Udvidelse nr.:

AFSNIT I

0. Supplerende oplysninger

- 0.1. Fabrikantens navn:
- 0.2. Ansøgerens navn og adresse:
- 0.3. Adresse(r) på fabrikationsvirksomhed(er):

AFSNIT II

1. Supplerende oplysninger

- 1.1. Mærkenavn(e) og handelsbetegnelse(r):
- 1.2. Dækkategori: (kategori C1, C2 eller C3) ⁽¹⁾
- 1.3. Anvendelse: (normal-, vinter- eller specialdæk) ⁽¹⁾
2. Teknisk tjeneste ansvarlig for udførelsen af prøvningerne:
3. Prøvningsrapportens datering:
4. Prøvningsrapportens nummer:
5. Grundlag for udvidelse af EF-typegodkendelsen (hvis relevant):
6. Eventuelle bemærkninger:
7. Dato og sted:
8. Underskrift:
9. En fortegnelse over dokumenter, som indgår i ansøgningens dokumentation, vedlægges; dokumentationen opbevares af den myndighed, som har meddelt EF-typegodkendelsen, og udleveres på anmodning.

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.»

7. Punkt 3.1.1 i bilag IV affattes således:

- »3.1.1. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 3.7.4. skal ethvert dæk, som er monteret på køretøjet, herunder i givet fald reservehjulsdæk, være forsynet med EF-typegodkendelsesmærke(r), som angivet i punkt 4 i bilag I eller med det typegodkendelsesmærke, som viser, at dækket er i overensstemmelse med FN/ECE-regulativ nr. 30 eller 54. FN/ECE-typegodkendelsesmærker betragtes kun som ækvivalente med EF-typegodkendelsesmærker i henhold til bilag II.«

8. Følgende bilag og tillæg indsættes:

»BILAG V

RULLESTØJ

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag gælder for EF-typegodkendelse af dæk som komponenter for så vidt angår rullestøj.

2. DEFINITIONER

I dette bilag gælder definitionerne i bilag II, undtagen definitionen i punkt 2.1, som affattes således:

2.1. »Dæktype«

betyder for EF-typegodkendelse efter dette bilag (rullestøj) en dækgruppe, som omfatter en fortegnelse over dækdimensjonsbetegnelser (jf. punkt 2.17 i bilag II), mærkenavne, varemærker og handelsbetegnelser, for så vidt dækgruppen ikke udviser forskelle på følgende væsentlige punkter:

- fabrikantens navn
- dækkategori (jf. punkt 2.4 i dette bilag)
- dækkets opbygning (jf. punkt 2.1.4 i bilag II)
- anvendelseskategori (jf. punkt 2.1.3 i bilag II)
- for dækkategori C1, Reinforced eller Extra Load
- slidbanemønstret (jf. punkt 2.3 i oplysningskemaets bilag I, tillæg 3).

Note: Virkningen af mindre ændringer af dækslidbaner og -konstruktion for rullestøjen bestemmes i forbindelse med kontrollen af produktionens overensstemmelse.

Derudover gælder følgende definitioner:

2.2. »Mærkenavn eller handelsbetegnelse«

betyder den af fabrikanten angivne betegnelse til identifikation af dækket. Mærkenavnet kan være fabrikantens navn, og handelsbetegnelsen kan være sammenfaldende med varemærket.

2.3. »Rullestøj«

den støj, der opstår ved kontakten mellem de rullende dæk og vejbanen.

2.4. Der gælder følgende inddeling for så vidt angår dette bilag:

Dæk af kategori C1:	Dæk til personbiler (jf. punkt 2.32 i bilag II)
Dæk af kategori C2:	Dæk til vare- og lastbiler (jf. punkt 2.33 i bilag II) med belastningstal som enkelt-dæk ≤ 121 og hastighedskategori \geq »N« (jf. punkt 2.29.3 i bilag II)
Dæk af kategori C3:	Dæk til vare- og lastbiler (jf. punkt 2.33 i bilag II) med belastningstal som enkelt-dæk ≤ 121 og hastighedskategori \leq »M« (jf. punkt 2.29.3 i bilag II) samt dæk til vare- og lastbiler (jf. punkt 2.33 i bilag II) med belastningstal som enkelt-dæk ≥ 122 .

3. KRAV TIL MÆRKNING

3.1. Ud over de mærkningskrav, der er opført under punkt 4 i bilag I og punkt 3 i bilag II, skal dækket mærkes med:

3.1.1. fabrikantens navn eller varemærke; mærkenavnet, handelsbetegnelsen eller varemærket.

4. KRAV VEDRØRENDE RULLESTØJ

4.1. Generelle krav

Et sæt på fire dæk med samme dækdimensions- og dækmønsterbetegnelse, som er repræsentativ for denne dækkategori, prøves i henhold til tillæg 1 med henblik på at bestemme støjniveauet for rullestøjen.

4.2. Støjniveauerne, bestemt i overensstemmelse med punkt 4.5 i tillæg 1, må ikke overstige følgende grænser:

4.2.1. dæk i kategori C1 for så vidt angår det afprøvede dæks nominelle dækbredde (se bilag II, punkt 2.17.1.1):

Dækategori	Nominel dækbredde (mm)	Grænseværdi i dB(A)		
		A	B ⁽¹⁾	C ^{(1) (2)}
C1a	≤ 145	72 (*)	71 (*)	70
C1b	> 145 ≤ 165	73 (*)	72 (*)	71
C1c	> 165 ≤ 185	74 (*)	73 (*)	72
C1d	> 185 ≤ 215	75 (**)	74 (**)	74
C1e	> 215	76 (***)	75 (***)	75

(*) Grænseværdierne i spalte A finder anvendelse til og med 30. juni 2007.

Grænseværdierne i spalte B finder anvendelse fra 1. juli 2007.

(**) Grænseværdierne i spalte A finder anvendelse til og med 30. juni 2008.

Grænseværdierne i spalte B finder anvendelse fra 1. juli 2008.

(***) Grænseværdierne i spalte A finder anvendelse til og med 30. juni 2009.

Grænseværdierne i spalte B finder anvendelse fra 1. juli 2009.

⁽¹⁾ Vejledende tal. De endelige tal afhænger af ændringerne i direktivet på grundlag af den i artikel 3, stk. 2 i direktiv 2001/43/EF krævede rapport.

⁽²⁾ Grænseværdierne i spalte C vil fremgå af ændringen af direktivet på grundlag af den i artikel 3, stk. 2 i direktiv 2001/43/EF krævede rapport.

4.2.1.1. for forstærkede (eller Extra Load) dæk (jf. bilag II, punkt 3.1.8) forhøjes de i punkt 4.2.1 angivne grænseværdier med 1 dB(A)

4.2.1.2. for dæk i kategorien »Specialdæk« (jf. bilag II, punkt 2.1.3) forhøjes de i punkt 6.3.1 angivne grænseværdier med 2 dB(A)

4.2.2. dæk i kategori C2 for så vidt angår anvendelsen (se bilag II, punkt 2.1.3) af dæktypen:

Anvendelse	Grænseværdi i dB(A)
Normale dæk	75
Snedæk	77
Specialdæk	78

4.2.3. dæk i kategori C3 hvad angår anvendelsen (se bilag II, punkt 2.1.3) af dæktypen:

Anvendelse	Grænseværdi i dB(A)
Normale dæk	76
Snedæk	78
Specialdæk	79

Tillæg 1

PROCEDURE FOR MÅLING AF RULLESTØJ FRILØBSMETODEN

0. Indledning

I denne procedure angives måleinstrumenter, målebetingelser og fremgangsmåde til måling af støjniveau fra et sæt dæk, monteret på et prøvekøretøj, som ruller med høj fart på en nærmere angivet kørebaneoverflade. Det maksimale lydtryk registreres ved hjælp af mikrofoner placeret i fjernfelt, når køretøjet befinder sig i friløb; det endelige resultat bestemmes for en standardhastighed ved lineær regression. Resultatet kan ikke anvendes på dækstøj, som måles under acceleration ved motorkraft eller deceleration ved bremsning.

1. Måleinstrumenter

1.1. Akustiske målinger

Lydtryksmåleren eller det tilsvarende målesystem, herunder den af fabrikanten anbefalede vindskærm, skal mindst opfylde kravene til type 1-instrumenter, jf. IEC 6051, anden udgave.

Målinger udføres med frekvensvægtning A og tidsvægtning F.

Hvis der benyttes et system, som omfatter periodisk overvågning af det A-vægtede lydtryk, bør der foretages aflæsning med et tidsinterval på højst 30 ms.

1.1.1. Kalibrering

Ved begyndelsen og afslutningen af hvert sæt målinger skal hele målesystemet kontrolleres ved hjælp af en lydkalibreringsanordning, som opfylder kravene til lydkalibreringsanordninger med en præcision af mindst klasse 1 i overensstemmelse med IEC 942:1988. Uden at der foretages yderligere justeringer, må forskellen mellem aflæsningen ved to på hinanden følgende kontroller ikke overstige 0,5 dB. Hvis denne værdi overskrides, skal der ses bort fra de måleresultater, som er opnået efter den sidste tilfredsstillende kontrol.

1.1.2. Opfyldelse af kravene

Et laboratorium, som er godkendt til at foretage kalibreringer i relation til de relevante standarder, skal en gang om året kontrollere, at lydkalibreringsanordningen opfylder kravene i IEC 60942:1988 og mindst hvert andet år kontrollere, at instrumenteringssystemet opfylder kravene i IEC 60651:1979/A1:1993, anden udgave.

1.1.3. Placering af mikrofonen

Mikrofonen (eller mikrofonerne) placeres i en afstand af $7,5 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ fra referencelinjen CC¹ (figur 1) på prøvebanen og $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ over jorden. Dens akse for maksimal følsomhed skal være vandret og vinkelret på køretøjets kørselsretning (linjen CC¹).

1.2. Hastighedsmåling

Køretøjets hastighed måles med instrumenter med en præcision på $\pm 1 \text{ km/h}$ eller bedre, når køretøjets forende har nået linjen PP' (figur 1).

1.3. Temperaturmålinger

Måling af lufttemperaturen og prøvebanens overfladetemperatur er obligatorisk. Temperaturmålingsanordningerne skal sikre en nøjagtighed på $\pm 1 \text{ }^\circ\text{C}$.

1.3.1. Lufttemperatur

Temperaturføleren placeres på et uhindret sted tæt ved mikrofonen på en sådan måde, at den påvirkes af luftstrømmen og er beskyttet mod direkte sol. Denne beskyttelse kan opnås ved hjælp af en skærm eller tilsvarende anordning. Føleren bør placeres i en højde af $1,2 \text{ m} \pm 0,1 \text{ m}$ over prøvebanen for at mindske virkningen af varmestrålingen fra prøvebanen ved lave luftstrømme.

1.3.2. Prøvebanens overfladetemperatur

Temperaturføleren placeres på et sted, hvor temperaturen er repræsentativ for temperaturen i hjulsporene, uden at den påvirker lydmålingen.

Benyttes der instrumenter med kontakttemperaturføler, skal der påføres varmeledende pasta mellem overfladen og føleren for at sikre korrekt varmekontakt.

Hvis der benyttes et strålingstermometer (pyrometer), bør der vælges en højde, som sikrer, at et målingssted med en diameter på $\geq 0,1 \text{ m}$ er dækket.

1.4. Vindmåling

Anordningen skal kunne måle vindhastigheden med en nøjagtighed på $\pm 1 \text{ m/s}$. Vinden måles i højde med mikrofonen. Vindretningen registreres med reference til kørselsretningen.

2. Målebetingelser

2.1. Prøvebane

Prøvebanen skal bestå af et midterafsnit, omgivet af et tilnærmelsesvis fladt prøveareal. Måleafsnittet skal være plant; måleoverfladen skal være tør og ren ved alle målinger. Måleoverfladen må ikke køles kunstigt under og inden prøvningen.

Prøvebanen skal være udlagt således, at der er frit lydfelt mellem lydkilde og mikrofon for måling med en nøjagtighed på ± 1 dB(A). Disse betingelser anses for opfyldt, hvis der ikke er store, lydreflekterende genstande som hegn, klipper, broer eller bygninger inden for 50 m fra midten af måleafsnittet. Prøvebanens overflade og dimensioner skal være i overensstemmelse med tillæg 2 til dette bilag.

En midterste del med en radius på mindst 10 m skal være fri for løs sne, højt græs, løs jord, aske eller lignende. Der må ikke være hindringer, som kan påvirke lydfeltet i nærheden af mikrofonen, og der må ikke befinde sig personer mellem mikrofonen og lydkilden. Operatøren, som foretager målingerne, samt eventuelle tilskuere skal være placeret således, at måleinstrumenternes visning ikke påvirkes.

2.2. Meteorologiske forhold

Måling må ikke finde sted under ugunstige vejrforhold. Det skal være sikret, at resultaterne ikke påvirkes af vindstød. Prøvning må ikke finde sted, hvis vindhastigheden i mikrofonens højde er større end 5 m/s.

Måling må ikke finde sted, hvis lufttemperaturen er lavere end 5 °C eller højere end 40 °C, eller prøvebanens temperatur er lavere end 5 °C eller højere end 50 °C.

2.3. Omgivende støj

Baggrundsstøjniveauet (herunder vindstøj) skal være mindst 10 dB(A) under den målte rullestøj. Der kan monteres en egnet vindskærm på mikrofonen, men der skal i så fald tages hensyn til dens påvirkning af mikrofonens følsomhed og retningskarakteristik.

Der skal ses bort fra eventuelle målinger, som er foretaget under indvirkning af en lydtop, der synes at være uden forbindelse med dækkenes almindelige lyd-karakteristik.

2.4. Krav til prøvekøretøjet

2.4.1. Generelt

Prøvekøretøjet er et motorkøretøj med fire hjul på to aksler.

2.4.2. Køretøjets belastning

Køretøjet skal være lastet således, at de i punkt 2.5.2 angivne belastninger af dækkene er overholdt.

2.4.3. Akselafstand

Akselafstanden mellem de to aksler, der er monteret med prøvedæk, skal være mindre end 3,5 m for dæk i kategori C1 og mindre end 5 m for dæk i kategori C2 og C3.

2.4.4. Foranstaltninger med henblik på at mindske køretøjets indvirkning på lydtryksmålingerne

For at sikre, at dækstøjen ikke påvirkes nævneværdigt af prøvekøretøjets konstruktion, gælder følgende krav og henstillinger:

Krav:

a) der må ikke være monteret stænklapper eller andet ekstra stænkafskærningsudstyr

b) der må ikke være dele umiddelbart omkring fælge og dæk, som kan skærme for dækstøjen

- c) hjulenes sporing (spidsning, hældning udefter, styreboltens bagudhældning) skal være i fuld overensstemmelse med køretøjsfabrikantens henstillinger
- d) der må ikke anbringes supplerende lyddæmpende materiale i hjulkasserne eller under undervognen
- e) hjulophænget skal være i så god stand, at det ikke resulterer i en unormal nedsættelse af frihøjden, når køretøjet er lastet i overensstemmelse med prøvningskravene. Anordninger til regulering af karosseriets højde skal, hvis de forefindes, justeres, så der bliver en frihøjde under prøvningen, som er normal for et køretøj i ulastet tilstand.

Henstillinger med henblik på at undgå parasitstøj:

- a) det anbefales at fjerne eller ændre komponenter på køretøjet, hvis disse kan bidrage til køretøjets baggrundsstøj. Hvis noget fjernes eller ændres, skal det anføres i prøvningsrapporten
- b) under prøvningen bør det sikres, at bremserne er fuldt løsnet, så der ikke opstår bremsestøj
- c) det bør sikres, at ingen elektriske ventilatorer er i gang
- d) køretøjets vinduer og eventuelt soltag skal være lukket under prøvningen.

2.5. Dæk

2.5.1. Generelt

Prøvekøretøjet skal være monteret med fire ens dæk af samme type og fra samme gruppe. For så vidt angår Super single dæk med en belastningskapacitet over 121, skal to af disse dæk af samme type og samme gruppe monteres på prøvekøretøjets bagaksel; forakslen monteres med dæk, hvis bæreevne passer til akselbelastningen, og som er slidt ned til minimumsdybden for at mindske virkningen af rullestøj, dog under overholdelse af et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau. Vinterdæk, som i nogle medlemsstater må forsynes med pigge til forøgelse af friktionen, afprøves uden pigge. Dæk, som stiller specielle krav til monteringen, afprøves i overensstemmelse med sådanne krav (f.eks. omdrejningsretning). Dækkene skal have fuld mønsterdybde før tilkørsel.

Dækkene skal afprøves på fælge, der er tilladt ifølge dækfabrikanten.

2.5.2. Dækkenes belastning

Prøvningsbelastningen Q_t på hvert dæk på prøvekøretøjet skal være 50 % til 90 % af referencebelastningen Q_r , men den gennemsnitlige prøvningsbelastning $Q_{t,avr}$ på alle dæk skal være $70 \% \pm 5 \%$ af referencebelastningen Q_r .

For alle dæk skal referencebelastningen Q_r svare til den maksimale masse, der er knyttet til dækkets belastningstal. Består belastningstallet af to tal, som er adskilt af en skråstreg (/), skal det første af disse benyttes.

2.5.3. Dæktryk

Hvert af de på prøvekøretøjet monterede dæk justeres til et dæktryk på P_t , som ikke er større end referencetrykket P_r og ligger i intervallet:

$$P_r(Q_t/Q_r)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r(Q_t/Q_r)^{1,25}$$

hvor P_r er det dæktryk, der er angivet på trykindekset på dæksiden.

For kategori C1 er referencetrykket $P_r = 250$ kPa for »standarddæk« og 290 kPa for »Reinforced« dæk, minimumsprøvetrykket skal være $P_t = 150$ kPa.

2.5.4. Forberedelser inden prøvningen

Dækkene tilkøres inden prøvningen for at fjerne compoundnoder eller andre dækmønsteregenskaber hidrørende fra vulkaniseringen. Dette kræver sædvanligvis ca. 100 kilometers normal kørsel på vej.

Dækkene monteres på prøvekøretøjet med samme rotationsretning, som benyttedes ved tilkørsel af dækkene.

Dækkene varmes op før prøvningen ved kørsel under prøvningsbetingelser.

3. Prøvningsmetode

3.1. Generelle prøvningsbetingelser

Ved alle målinger køres køretøjet i lige linje gennem måleafsnittet (AA' til BB') så køretøjets midterplan i længderetningen er så tæt som muligt ved linjen CC'.

Når prøvekøretøjets forende har nået linjen AA', skal køretøjets fører have stillet gearvælgeren i neutralstilling og standset motoren. Afgiver køretøjet under målingen unormal støj (f.eks. støj fra ventilatoren eller fra selvtænding), må prøvningen gentages.

3.2. Art og antal målinger

Det maksimale lydtryk i A-vægtede decibel dB(A) måles med én decimal, når køretøjet kører i friløb mellem linjerne AA' og BB' (figur 1 — Køretøjets forende på linje AA' og køretøjets bagende på linje BB'). Denne værdi regnes for måleresultatet.

Der foretages mindst fire målinger på hver side af prøvekøretøjet ved prøvningshastigheder under referencehastigheden, jf. punkt 4.1, og mindst fire målinger ved prøvningshastigheder over referencehastigheden. Hastighederne skal være tilnærmelsesvis ligeligt fordelt i det i punkt 3.3 angivne hastighedsområde.

3.3. Prøvningshastigheder

Prøvekøretøjets hastigheder skal ligge i området:

- i) fra 70 km/h til 90 km/h for dæk af kategori C1 og C2
- ii) fra 60 km/h til 80 km/h for dæk af kategori C3.

4. Vurdering af resultaterne

Målingerne betragtes som ugyldige, hvis der registreres unormal afvigelse mellem maksimalværdien og de øvrige værdier.

4.1. Bestemmelse af prøvningsresultatet

Referencehastigheden V_{ref} til bestemmelse af det endelige måleresultat skal være:

- i) 80 km/h for dæk af kategori C1 og C2
- ii) 70 km/h for dæk af kategori C3.

4.2. Regressionsanalyse på støjmålinger

Den (ikke-temperaturkompenserede) rullestøj L_R i dB(A) bestemmes ved regressionsanalyse på grundlag af udtrykket:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

hvor:

\bar{L} er gennemsnittet af de målte lydtryksniveauer L_i i dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n er antal målinger ($n \geq 16$),

\bar{v} er gennemsnittet af den logaritmiske hastighed v_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i$$

idet

$$v_i = \lg(v_i / v_{ref})$$

a er regressionslinjens hældning i dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Temperaturkorrektion

For dæk i kategori C2 skal det endelige resultat omregnes til en referenceprøvningsoverfladetemperatur ϑ_{ref} ved hjælp af temperaturkorrektion i overensstemmelse med følgende:

$$L_R(\vartheta_{ref}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{ref} - \vartheta)$$

hvor ϑ er den målte temperatur af prøveoverfladen

$$\vartheta_{ref} = 20 \text{ }^\circ\text{C}$$

For dæk i kategori C1 er koefficienten $K = 0,03 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$, når $\vartheta > \vartheta_{ref}$ og $K = -0,06 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$, når $\vartheta < \vartheta_{ref}$.

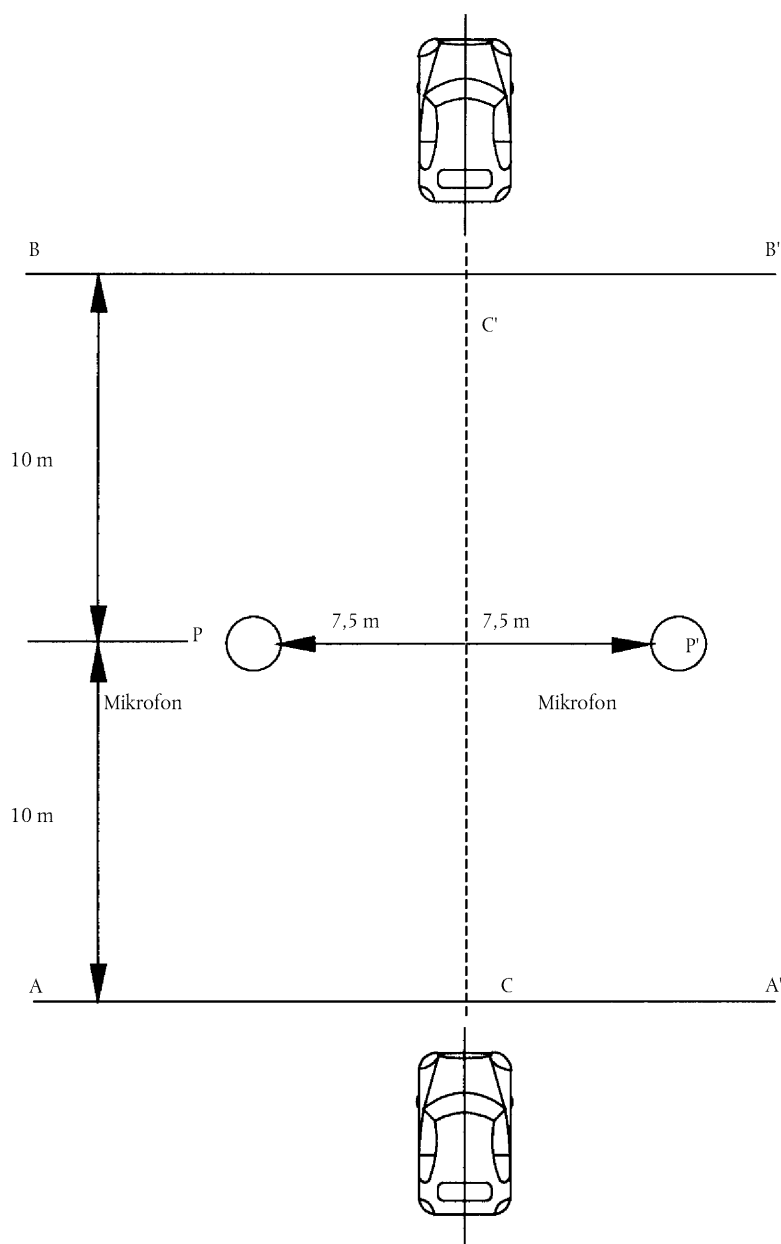
For dæk af kategori C2 er koefficienten $K = 0,02 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$

Hvis den målte prøveoverfladetemperatur ikke ændrer sig mere end $5 \text{ }^\circ\text{C}$ ved alle de målinger, som er nødvendige for at bestemme lydtrykket af et sæt dæk, er det tilstrækkeligt at foretage temperaturkorrektion af det endelige rullestøjniveau ved hjælp af det aritmetiske gennemsnit af de målte temperaturer. I andre tilfælde skal hvert målt støjniveau L_i korrigeres ved hjælp af temperaturen på det tidspunkt, hvor støjen blev registreret.

Ved dæk af kategori C3 foretages ikke temperaturkorrektion.

- 4.4. For at tage hensyn til eventuelle unøjagtigheder i måleinstrumenterne, skal resultaterne i henhold til punkt 4.3 reduceres med 1 dB(A) .
- 4.5. Det endelige resultat, den temperaturkompenserede rullestøj $L_R(\vartheta_{ref})$ i dB(A), afrundes nedad til nærmeste hele tal.

Figur 1:

Mikrofonplaceringer ved måling.

Tillæg 2

PRØVNINGSRAPPORT

Prøvningsrapporten skal indeholde følgende oplysninger:

- de meteorologiske forhold, herunder lufttemperaturen og måleoverfladens temperatur for hver prøvekørsel
- dato og metode for kontrol af måleoverfladens overensstemmelse med ISO 10844:1994
- prøvefælgens bredde
- data vedrørende dækket: fabrikant, mærkenavn, varemærke, dimension, belastningstal eller -evne, referencetryk
- prøvekøretøjets type og fabrikat samt akselafstand
- prøvningsbelastning Q_i i N og i % af referencebelastningen Q_r for hvert prøvedæk, gennemsnitlig prøvningsbelastning $Q_{t,avr}$ i N og i % af referencebelastningen Q_r

- g) dæktryk i kold tilstand anført i kPa for hvert prøvedæk
- h) prøvningshastigheder, når køretøjet passerer linjen PP'
- i) det maksimale A-vægtede lydtryk, for hver prøvekørsel og for hver mikrofon
- j) prøvningsresultatet L_R : det A-vægtede og (i givet fald) temperaturkorrigerede lydtryk i decibel ved referencehastigheden afrundet nedad til nærmeste hele tal
- k) regressionslinjens hældning.«

9. Følgende bilag indsættes:

»BILAG VI

SPECIFIKATIONER FOR PRØVEBANEN

1. Indledning

Dette bilag beskriver specifikationerne for prøvestrækningens fysiske beskaffenhed og anlæggelse. Disse specifikationer er baseret på en særlig standard ⁽¹⁾ og beskriver den nødvendige fysiske beskaffenhed samt prøvningsmetoderne for disse karakteristika.

⁽¹⁾ ISO 10844: 1994. Hvis ISO senere ændrer en prøveoverflades specifikationer, skal referencestandardens ændres i overensstemmelse hermed.

2. Krav til overfladens fysiske beskaffenhed

En overflade anses for at opfylde kravene i denne standard, hvis det ved måling konstateres, at dens tekstur og porevolumen samt lydabsorptionskoefficient opfylder kravene i punkt 2.1 til 2.4, og hvis kravene til dens udformning (punkt 3.2) er opfyldt.

2.1. Residualporevolumen

Residualporevolumen (VC) for prøvestrækningens belægningsblanding må ikke være større end 8 %. (jf. punkt 4.1 for så vidt angår fremgangsmåden ved måling heraf).

2.2. Lydabsorptionskoefficient

Opfylder overfladen ikke kravet til residualporevolumen, kan den kun godkendes, hvis lydabsorptionskoefficienten $\alpha \leq 0,10$. (jf. punkt 4.2 for så vidt angår fremgangsmåden ved måling heraf). Kravene i punkt 2.1 og 2.2 er også opfyldt, hvis kun lydabsorptionen er blevet målt, og det har vist sig, at $\alpha \leq 0,10$

Note: Den mest relevante særlige faktor er lydabsorptionen, selv om vejbyggere bedst kender residualporevolumen. Lydabsorptionen skal imidlertid kun måles, hvis overfladen ikke opfylder porekravet. Dette er berettiget, da residualporevolumen er forbundet med relativt stor usikkerhed med hensyn til både målinger og relevans, og visse overflader kan derfor fejlagtigt afvises, hvis vurderingen alene baseres på måling af porerne.

2.3. Teksturdybde

Teksturdybden (TD) målt efter den volumetriske metode (se punkt 4.3 nedenfor) skal være:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Overfladens ensartethed

Der bør udvises al mulig omhu for at sikre, at prøveområdet overflade bliver så ensartet som muligt. Dette omfatter tekstur og porevolumen, men tillige bemærkes, at hvis tromling viser sig mere effektiv nogle steder end andre, kan tekturen være anderledes, og der kan også forekomme ujævnheder, som kan forårsage stød.

2.5. Prøvningsperiode

For at sikre, at overfladen fortsat opfylder kravene i dette bilag til tekstur og porevolumen eller til lydabsorption, skal den regelmæssigt kontrolleres med følgende intervaller:

3.2. Udformning og forberedelse af belægningen

3.2.1. Grundlæggende krav til udformningen

Prøveoverfladen skal opfylde følgende fire krav:

- 3.2.1.1. den skal være af tæt asfaltbeton
- 3.2.1.2. småskærverne må ikke være større end 8 mm (dog tolereres størrelser mellem 6,3 og 10 mm)
- 3.2.1.3. slidlagets tykkelse skal være ≥ 30 mm
- 3.2.1.4. bindemidlet skal være umodificeret penetrationsasfalt.

3.2.2. Retningslinjer for udformningen

En sigtekurve, som opfylder de stillede krav, er vist i figur 2. Den kan anvendes som vejledning ved udformningen af prøveanlægget. Endvidere er der i tabel 1 opstillet retningslinjer med henblik på opnåelse af ønsket tekstur og holdbarhed. Sigtekurven er en funktion af formelen:

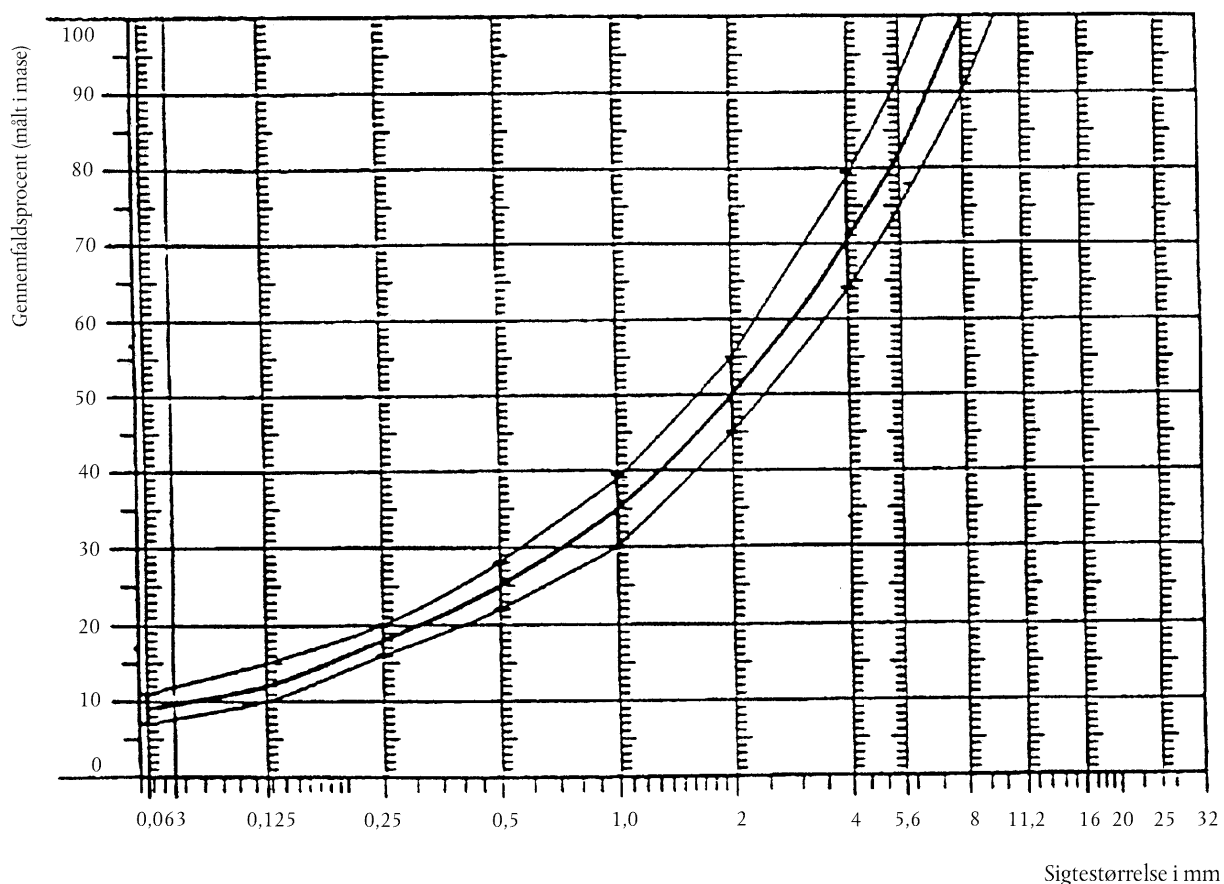
$$P \text{ (gennemfaldsprocent)} = 100(d/d_{\max})^{1/2}$$

hvor:

- d = sigtemaskernes kvadratmål i mm
- d_{\max} = 8 mm for middelkurven
- = 10 mm for mindstetolerancekurven
- = 6,3 mm for størstetolerancekurven

Figur 2:

Sigtekurve for materialet i asfaltblandingen, med tolerancer

Herudover anbefales følgende:

- a) sandfraktionen ($0,063 \text{ mm} < \text{sigtemaskernes kvadratmål} < 2 \text{ mm}$) må ikke omfatte mere end 55 % natursand og skal omfatte mindst 45 % knust sand
- b) bærelag og bundsikringslag skal sikre god stabilitet og god ensartethed i overensstemmelse med korrekt vejbygningspraksis
- c) småskærverne skal være knust (100 % brudflader), og de skal være af vanskeligt knusbart materiale
- d) småskærverne i blandingen skal være udvaskede
- e) der må ikke fyldes ekstra småskærver på overfladen
- f) bindemidlets hårdhed, udtrykt som penetrationsværdi, skal være 40-60, 60-80 eller endog 80-100 alt efter klimaforholdene i landet; generelt gælder, at der skal anvendes det efter sædvanlig praksis hårdest mulige binde-middel
- g) blandingens temperatur inden tromling skal vælges således, at det krævede porevolumen fremkommer ved den efterfølgende tromling; for at øge sandsynligheden for, at specifikationerne i punkt 2.1 til 2.4 bliver opfyldt, skal lejringstætheden findes ikke blot ved det rette valg af blandingstemperatur, men også ved et passende antal tromlinger og valget af tromletype.

Tabel 1

Retningslinjer for udformningen

	Målværdier		Tolerancer
	Af den samlede blandingsmasse	Af kornblandingsmassen	
Skævermasse, sigtemaskernes kvadratmål (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Sandmasse $0,063 < \text{SM} < 2 \text{ mm}$	38,0 %	40,2 %	± 5
Fillermasse $\text{SM} < 0,063 \text{ mm}$	8,8 %	9,3 %	± 2
Bindemiddelmasse (asfalt)	5,8 %	ikke anført	± 0,5
Største skærvemål	8 mm		6,3 – 10
Bindemiddelhårdhed	(Se punkt 3.2.2, litra f)		
Glatstensværdi (PSV)	> 50		
Lejringstæthed i forholdt til Marshall-lejringstæthed	98 %		

4. Prøvningsmetoder

4.1. Måling af residualporevolumen

Til gennemførelse af denne måling skal der udtages borekerner mindst fire steder, som er jævnt fordelt på prøveområdet mellem linjerne AA og BB (jf. figur 1). For at undgå uensartethed og ujævnheder i hjulsporene bør der ikke udtages borekerner i selve hjulsporene, men kun tæt ved disse. Mindst to borekerner bør udtages tæt ved hjulsporene, og mindst en borekerne bør udtages ca. midtvejs mellem hjulsporene og hver mikrofonpost.

Er der grund til at antage, at kravet om ensartethed ikke er opfyldt (jf. punkt 2.4), udtages der borekerner flere steder på prøveområdet.

Residualporevolumen skal bestemmes for hver borekerne. Derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerne, og den sammenholdes med kravet i punkt 2.1. I øvrigt må ingen borekerne have en poreværdi på over 10 %.

Ved anlæg af prøveområdet skal det tages i betragtning, at der kan opstå problemer, når der udtages borekerner, såfremt området opvarmes ved hjælp af rør eller el-kabler. Varmeanlæggene må planlægges omhyggeligt under hensyn til udtagning af borekerner. Det anbefales at lade nogle få pletter på ca. $200 \text{ mm} \times 300 \text{ mm}$ stå, hvor der ikke er rør og kabler, eller at lægge disse så dybt, at udtagning af borekerner fra slidlaget ikke vil beskadige dem.

4.2. Lydabsorptionskoefficient

Lydabsorptionskoefficienten (vinkelret indfald) måles ved hjælp af impedansrørmetoden under anvendelsen af fremgangsmåden i ISO/DIS 10534-1: »Acoustics — Determination of sound absorption coefficient and impedance by a tube method«⁽¹⁾.

For prøvelegemer gælder samme krav som med hensyn til residualporevolumen (jf. punkt 4.1). Lydabsorptionen måles i frekvensområderne 400-800 Hz og 800-1 600 Hz (i hvert fald i centerfrekvenserne af 1/3-oktavbånd), og maksimumsværdierne fastlægges for begge disse frekvensbånd. Derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerner, og denne udgør det endelige resultat.

⁽¹⁾ Skal offentliggøres.

4.3. Måling af teksturdybden

Som led i denne standard foretages der måling af teksturdybden mindst ti steder med lige store mellemrum langs prøvestrækningens hjulspor, og gennemsnitsværdien sammenlignes med den foreskrevne mindste teksturdybde. Jf. ISO-standard 10844:1994 for så vidt angår fremgangsmåden.

5. Tidsmæssig stabilitet og vedligeholdelse

5.1. Tidsfaktorens betydning

Som tilfældet er med mange andre overflader kan det påregnes, at de rullestøjsniveauer, som måles på prøveoverfladen, vil stige svagt i løbet af de første seks til tolv måneder efter anlæggelsen.

Overfladen vil tidligst erhverve de krævede karakteristika fire uger efter anlæggelsen. Tidsfaktorens betydning er sædvanligvis mindre i forbindelse med lastbilstøj end i forbindelse med personbilstøj.

Den tidsmæssige stabilitet bestemmes hovedsagelig af den tilslibning og komprimering, som sker ved kørsel på overfladen. Den kontrolleres med mellemrum som anført i punkt 2.5.

5.2. Vedligeholdelse af overfladen

Affaldsmateriale og støv, som i væsentlig grad kan formindske teksturdybden, fjernes fra overfladen. I lande med vinterklima anvendes der undertiden salt til afisning. Salt kan ændre overfladen midlertidigt eller endog vedvarende på en sådan måde, at støjniveauet stiger, og anvendelse af salt kan derfor ikke anbefales.

5.3. Nyasfaltering af prøveområdet

Bliver det nødvendigt at reparere prøveanlægget, er det sædvanligvis tilstrækkeligt at nyasfaltere prøvestrækningen (med en bredde på tre meter, jf. figur 1), under forudsætning af, at det øvrige prøveområde opfyldte kravene til residualporevolumen eller lydabsorption, da måling fandt sted.

6. Dokumenter vedrørende anlægget og de udførte prøvninger

6.1. Dokument vedrørende prøveanlægget

Følgende oplysninger anføres i en skriftlig beskrivelse af prøveanlægget:

6.1.1. prøveanlæggets placering

6.1.2. bindemiddeltypen og -hårdhed, kornblandingsstype, betonblandings største teoretiske tæthed (DR), slidlagets tykkelse og sigtekurven som fastlagt ud fra de borekerner, der er udtaget af prøvestrækningen

6.1.3. komprimeringsmetode (f.eks. tromletype og -masse, antal tromlinger)

6.1.4. blandingens temperatur, den omgivende lufts temperatur og vindhastigheden under anlæggelse af overfladen

6.1.5. dato for anlæggelse af overfladen og entreprenørens navn

6.1.6. alle prøvningsresultater eller i det mindste det seneste af disse, herunder:

- 6.1.6.1. residualporevolumen af hver borekerne
 - 6.1.6.2. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af porevolumen er udtaget
 - 6.1.6.3. lydabsorptionskoefficient for hver borekerne (hvis målt); resultaterne for hver borekerne og hvert frekvensområde samt det samlede gennemsnit anføres
 - 6.1.6.4. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af absorptionen er udtaget
 - 6.1.6.5. teksturdybden, herunder antallet af prøvninger samt standardafvigelse
 - 6.1.6.6. den institution, som er ansvarlig for prøvningerne i henhold til punkt 6.1.6.1 og 6.1.6.2, og den type materiel, der er anvendt
 - 6.1.6.7. datoen for foretagelse af prøvning(er) og datoen for udtagelse af borekerner af forsøgsstrækningen.
- 6.2. Dokument vedrørende prøvninger med hensyn til overfladestøj fra køretøjer
- I det dokument, som beskriver støjprøvningen/prøvningerne, anføres det, om alle krav er opfyldt. Der henvises til det i punkt 6.1 omhandlede dokument, som beskriver, hvilke resultater der viser dette.»
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 26. juli 2001

om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Republikken Korea, Malaysia, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia

(meddelt under nummer K(2001) 2351)

(2001/602/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 8 og 9,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 230/2001 ⁽³⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål (i det følgende benævnt »stålwirer«) med oprindelse i Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »Tjekkiet«), Rusland, Thailand og Tyrkiet og godtog tilsagn fra visse eksporterende producenter i Tjekkiet og Tyrkiet.
- (2) Der blev ikke indført midlertidige foranstaltninger for importen af varer fra Republikken Korea (i det følgende benævnt »Sydkorea«) og Malaysia, da de dumpingmargener, der konstateredes for disse to lande, lå under den i artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) omhandlede tærskel på 2 %.
- (3) Efter indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger fortsatte Kommissionen sin undersøgelse af spørgsmålet om dumping, skade og Fællesskabets inte-

resser. De endelige resultater og konklusioner af undersøgelsen er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 ⁽⁴⁾ om indførelse af en endelig dumpingtold på importen af tovværk og kabler med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland og Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold.

- (4) Undersøgelsen bekræftede de foreløbige resultater angående skadelig dumping i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet. Det blev også bekræftet, at dumpingmargenerne for importen af varer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia var ubetydelige (*de minimis*).

B. TILSAGN

- (5) Efter indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger afgav de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Rusland og Thailand tilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.
- (6) Ifølge disse tilsagn har de pågældende producenter tilbudt at sælge den pågældende vare til eller over en pris, der fjerner de skadelige virkninger af dumping.
- (7) Kommissionen finder, at de tilsagn, der er afgivet af de eksporterende producenter, kan godtages, da de fjerner de skadelige virkninger af dumping. Selskaberne vil også give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnene effektivt. Desuden betyder varens karakter, selskabernes struktur og deres salgsmønstre, at risikoen for omgåelse af tilsagnene også er meget begrænset.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 34 af 3.2.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

(8) For yderligere at gøre det muligt for Kommissionen effektivt at overvåge, om selskaberne overholder deres tilsagn, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for tolden betinget af, at der fremlægges en handelsfaktura, der er udstedt af den eksporterende producent, hvis tilsagn er godtaget, og som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 1601/2001. Disse oplysninger er også nødvendige, for at toldmyndighederne med en tilstrækkelig grad af nøjagtighed kan afgøre, om forsendelserne svarer til handelsdokumenterne. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis den ikke svarer til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal antidumpingtolden betales med den relevante sats.

(9) Hvis tilsagnene misligholdes, trækkes tilbage eller formodes misligholdt, kan der indføres en antidumpingtold i henhold til artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen.

(10) Det rådgivende udvalg blev hørt, og der blev ikke gjort indsigelse mod godtagelsen af de afgivne tilsagn.

C. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

(11) På baggrund af undersøgelsesresultaterne vedrørende Sydkorea og Malaysia, og da de konstaterede dumpingmargener var ubetydelige (*de minimis*), afsluttes proceduren, uden at der indføres antidumpingforanstaltninger vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Sydkorea og Malaysia —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De tilsagn, der er afgivet af de nedenfor anførte selskaber i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Tjekkiet, Sydkorea, Malaysia, Rusland, Thailand og Tyrkiet, godtages.

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Rusland, 162600, Cherepovets, Vologda-regionen, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218

Artikel 2

Proceduren vedrørende importen af visse tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Sydkorea og Malaysia afsluttes.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen